

HEIJASTE

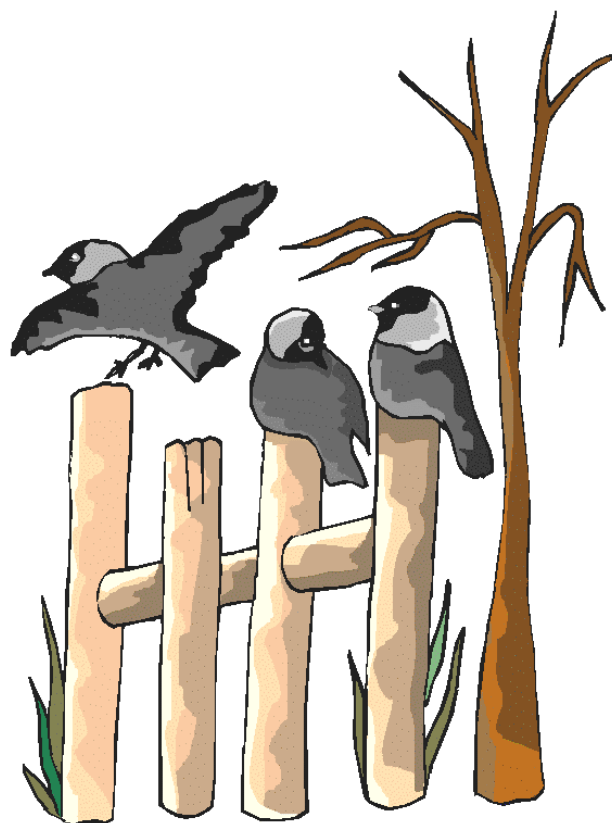
1/2001 7.3.2001

17. vuosikerta

Irtonumero 25 mk

®

<i>Kalevi Eklöf</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Kalevi Krekilä</i>	Talvipäivät Raumalla 26.–28.1.2001.....	4
<i>Seppo Kanerva</i>	Täydellisyysden kaipuu ja elämellinen laiskuus	5
<i>Martti Vanninen</i>	Ensimmäinen käännteentekevä ilmoitus: Dalamatian opetukset.	12
<i>Raimo Ala-Hynniliä</i>	Käännteentekevät ilmoitukset.....	16
<i>Seppo Kanerva</i>	Internetistä siepattua.....	19
<i>Matti Tossavainen</i>	Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä.....	23

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura r.y.

Päätoimittaja

Tapio Talvitie
Kuurinkuja 3, 02750 ESPOO
Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@megabaud.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Seppo Kanerva
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561;
040 524 3759
seppo.kanerva@kolumbus.fi

Kalevi Krekilä
Tampereentie 250
37560 LEMPÄÄLÄ
Puh. (03) 367 7038

Pertti Leinonen
Kaivoskuja 7
02730 ESPOO
Puh. (09) 852 1992
pertti.leinonen@megabaud.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä kirjoituksia ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön,

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

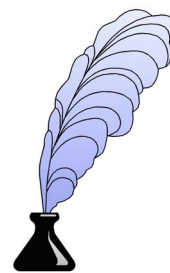
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikerätilaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 90 markkaa, irtonumero 25 markkaa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Merita 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2001 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.5.2001 mennessä.

Suomen Urantia-Seura r.y.	Sihteeri, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi (09) 879 7467 Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi Kotisivu: http://www.urantia.fi
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi (09) 496 225 Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi Kotisivu: http://justice.urantia.org/~finland
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Merita 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrahasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1208A)	Merita 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Leonia 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Talven yksi pakkasjakso on ohitse, päivien valoisa aika pitenee kukonaskelin ja varhaiskevään henkäys tuntuu jo ilmassa. Myös seuran talvipäivät tämän talven osalta ovat kokemuksellista pääomaa, ja sitähän meidän pitäisi täältä kerätäkin. Jälleen kerran koulutuskomitean jäsenet yhdessä paikallisten talkoolaisten kanssa olivat saaneet kokoon mielenkiintoisen ohjelman ja miellyttävät puitteet yhteiselle kokoontumiselle. Esitelmöitsijät olivat paneutuneet aiheidensa mukaisiin alustuksiin, ja niiden osalta riitti pohtimista myös pienryhmissä. Myös palautekeskustelu annettujen kysymysten tai pienryhmien valitsemien osa-alueiden aiheista oli virkistävää. Mukavan pirstävä oli pieni retki ja tutustuminen Vanhan Rauman nähtävyyksiin. Kaupunkioikeutensa se sai jo v. 1442, ja kävelyretkellä kaupunkimiljööstä suorastaan tihkui keskiaikainen kulttuuri. Tutustuminen tähän UNESCON 1991 hyväksymään puukaupunkiperinteen historialliseen perintökohteeseen oli näkemisen ja kokemisen arvoista.

Kaiken tämän ohjelman ja muun toiminnan ohessa oli myös hallitukselle varattu mahdollisuus kokoontumiseen. Ja tämän se tekikin kaksi kertaa tänä aikana. Jäsenkomitean ehdotuksesta ja valmistelutyön tuloksena seuran jäsenmäärä lisääntyi kahdella talvipäivien aikana. Jäsenmäärä on lähtenyt pieneen kasvuun, joskin kasvun määrä on hyvin hidasta. Toisaalta on tietenkin parempi, että jäsenmäärä on kasvamaan kuin pieneneään päin, mutta on huomattava, että jäsenistö on suurelta osaltaan varttunutta väkeä. Tällöin jäsenmäärä helposti myös kääntyy laskevaan suuntaan. Hallituksen toiminnassa tämä tulee esiin jälleen ensi kokouksessa, kun pitäisi valita jäseniä eri komiteoihin ja hallitukseen määrääjän tullessa täyteen paikkansa jättävien osalta.

Jos kohta jäsenmäärän ja *Urantia-kirjan* lukijoiden määrä lisääntyy verkkaisesti täällä Suomessa, on se paljon vilkkaampaa muualla pallollamme. Tällä hetkellä parisenkymmentä työn alla olevaa käännöstä lisää lukijoiden määrää huomattavasti. Ja näiden lisäksi on ehdolla lukuisia käännöksiä jatkossakin. Tämä vaatii runsaasti työtä ja aikaa tehtäviin paneutumiseen sekä kyvykkäitä ja innostu-

neita tekijöitä niistä suoriutumiseen. Eikä tämän kaiken tarvitse tulla valmiiksi samalla hetkellä.

Itse asiassa *Urantia-kirja*-hanketta on valmisteltu jo pitkän aikaa. Kontaktikomission erään jäsenen haastattelun ja toisen muistiinpanojen mukaisesti ”Ilmoituksenantajat aloittivat *Urantia-kirjan* sisällön kehittämisen keskiajalla. Ilmoituksen tarkoituksena on valmistella planeettaa seuraavaa poikien luokkaa varten. Hankkeen alkuunpanijana toimi Mikael itse, ja Hän myös hyväksyi suunnitelman, hankkeen tehdä Sanasta Kirja. Vaikkei *Urantia-kirja* olekaan sen paremmin hätätilatoimenpide kuin lahjoittautumistoimikaan, se on kuitenkin hanke, jonka tarkoitus on korjaava, parantava ja kohentava. Ilmoitushankkeen palvelukseen värvättiin koko joukko sekä täällä pysyvästi olevia että vierailuvia taivaallisia olentoja. Taivaalliset olennot toimivat näkymättöminä, kulissientakaisina kontaktikomitealaisten, hankkeen mahdollistaneiden ja sen toteuttaneiden luotettavien ihmisten, ohjaajina.”

Edellä olevaan lisäten voidaan myös todeta, että *Urantia-kirjan* julkaisemista viivytettiin maapallolla vallinneen tilanteen johdosta. Tämä käy selville erään Foorumin jäsenen suullisista toteamuksista ja kirjallisista merkinnöistä: ”Ellei toista maailmansotaa olisi syttynyt, kirja olisi saatettu julkaista vuonna 1940 tai 1941. Ounasteltiin, että kunhan sota loppuu, *Urantia-kirjan* julkaisemiselle myönnettäisiin lupa. Sota oli tuskin päättynyt vuonna 1945, kun nousi uusi uhka, joka siirsi unelman maailmanlaajuisesta rauhasta ja hengellisestä uudistumisesta tulevaisuuteen. Tammikuussa 1946 Melkisedekit julistivat sodan kommunismia vastaan. Heidän näkemyksensä mukaan kommunismi oli ’kahteentuhanteen vuoteen suurimpia uhkia Jeesuksen uskonnolle ja ihmisen vapaudelle’. Meneisyyden puolesta puhuvat serafit (kirkkojen enkelit) ja tulevaisuuden puolesta puhuvat serafit (edistyksen enkelit) saivat käskyn jättää hetkeksi perinteiset katsomustapansa samalla, kun heitä pyydettiin yhdistämään rivinsä nykyisyyden puolustamiseksi. Melkisedekit lupasivat: Mestarin Urmia-opetukset tulevat jonakin päivänä saamaan yliotteen. Ihmisten välinen veljeys on jonakin päivänä alkava. Siihen saattaa mennä vuosikymmen

tai vuosisata, mutta me tulemme saamaan yliotteen taantumuksen ja orjuutuksen voimista.” He ilmaisivat toiveensa, että kykenisivät ”estämään yleismaailmallisen sodan. Mutta ennen kaikkea muuta tahdomme vaalia kansakuolevaisten hengellistä heräämistä.” Kommunismin kulkua seurattiin Melkisedekien työskennellessä kulissien takana. Mieluummin kuin että olisi odotettu jumalattoman ja sortavan järjestelmän kukistumista, lupa kirjan julkaisemiseen annettiin viimein elokuussa 1952.

Edellä oleva katkelma *Urantia-kirjan* historiasta on lainattu Carolyn B. Kendallin kirjoittamasta tekstistä. Hän on Foorumin aikaisemman jäsenen tytär ja itsekin Foorumin jäsen vuodesta 1951 lähtien.

Paljon on ilmoituksen eteen tehty työtä jo aikaisemminkin, ja paljon ja monenkaltaista tehtävää on vieläkin jäljellä. Toisaalta paljon on pallollamme tapahtunut kehitystä, joka myös tulevaisuudessa edesauttaa kehityksen kulkua ja ilmoituksen etenemistä joka kolkkään.

Vielä lainaus *Urantia-kirjasta* aiemmin tekstissä mainittuun veljeysteemaan ja yhteiseloön liittyen: *Veljeys on jokaisen universaaliseen olemassaoloon kuuluvan persoonallisuuden välisen suhteen tosiasia. Yksikään persoona ei voi välttyä niiltä siunauksilta tai niiltä kiroilta, jotka kulloinkin ovat tuloksena suhteesta muihin henkilöihin. Osa hyötyy tai kärsii yhdessä kokonaisuuden kanssa. Kunkin ihmisen hyvä pyrkimys hyödyttää kaikkia ihmisiä; itse kunkin ihmisen erehdys tai pahuus lisää kaikkien ihmisten koettelemuksia. Miten liikkuu osa, siten liikkuu kokonaisuus. Miten edistyy kokonaisuus, siten edistyy osa. Osan ja kokonaisuuden väliset suhteelliset nopeudet määräävät, viivästyttäväkö kokonaisuuden vitkaisu sen osaa, vai ajaako sitä eteenpäin kosmisen veljeyden antama vauhti.* [138:6]

Työn, kokemisen, kehityksen ja edistymisen iloa kaikille lukijoille sekä hyvää kevättä.

Kalevi Eklöf

Talvipäivät Raumalla 26.–28.1.2001

Tapaamisemme aiheena oli ”Käänteentekevät ilmoitukset Urantiassa ja niiden vaikutukset nykypäivään”. Teema tuli käsiteltyä varsin kattavasti alustuksien ja niitä seuranneiden ryhmätyöskentelyjen sekä niiden purkamisien yhteydessä. Aihe kiinnosti hyvin selvästi kaikkia osanottajia, ja siksi päivien anti olikin varmasti hyvää luokkaa jokaiselle mukana olleelle.

Seuramme puheenjohtaja Kalevi Eklöf totesi päätösaikaisissaan yhteiskuntalaivamme olevan avomerellä ja tarvitsevan tärkeästi ohjauksen uskontoa, joka on Jeesuksen esimerkin asettamalla todellisuuspohjalla. Tällainen todellisuusharmonian tuntu oli havaittavissa koko tapaamisemme aikana selvemmin kuin koskaan aikaisem-

min, ja kaikki toiminnot myös tukivat valittua linjaa, niin kuin saman Isän lapsien kesken tuleekin tapahtua!

Olemme edistyneet ja meillä menee hyvin.

Vaikka nyt meneekin hyvin, totesi Reijo iltakeskustelussa ikääntymisen olevan leimaa-antavaa... Tämä on tosiasia, ja jotakin olisi hyvä tehdä nuorempien mukaan saamiseksi. Toisaalta, vain harva ihminen ymmärtää nuoruudessaan todella mietiskellä elämän suuria asioita ja vielä harvempi lähtee vaatimaan mukanaolemiseen ja toimimiseen.

Tietysti aika ja edistys tuovat meillekin aina uu-

sia haasteita, ja niihin vaatimuksiin on jokaisen yksilön sekä siten koko seuramme hyvä ja tarpeellista valmistautua, että uusi ei tulisi päälleajona, vaan pikemminkin odotettuna ja toivottuna sekä edelleen lisää edistystä tuovana haasteena matkalla kotiin ja Isän tykö!

Kalevi Krekilä

Täydellisyyden kaipuu ja eläimellinen laiskuus

SEPPO KANERVA

Teesi: ihminen on eläimestä syntynyt

Elämä tuotiin maailmaan siinä jumalallisessa tarkoituksessa, että alkuperäiseen elämänplasmaan koodattu evoluution mukainen kehitys saattaisi olevaisuuden piiriin ihmisen eli eläimen, joka on enemmän kuin eläin; olenon, jolla on mahdollisuus ja potentiaali elää ikuisesti. Niinpä vuosimiljoonia jatkuneen evoluution tuloksena ihminen syntyi eläimestä vuonna 991.474 eKr eli noin miljoona vuotta sitten. On erittäin merkittävää, että ensimmäinen ihmispari tunnetaan universumissa nimillä Andon ja Fonta, sillä *Andon on nebadoninkielinen nimi, joka merkitsee "ensimmäinen Isän kaltainen luotu, joka osoittaa inhimillistä täydellisyyden kaipuuta"*. *Fonta merkitsee "ensimmäinen Pojan kaltainen luotu, joka osoittaa inhimillistä täydellisyyden kaipuuta."* [711:3] Täydellisyyden kaipuuta on näin ollen esiintynyt ihmiskunnassa alusta saakka. Alusta saakka ihmisen teesin eli eläimellisyyden rinnalla on siis ilmennyt myös sen antiteesi eli täydellisyyden kaipuu.

Koska ihminen on syntynyt eläimestä, hänessä esiintyy ja hän on perinyt paljon eläinkunnasta peräisin olevia piirteitä. On siis paikallaan tutkia, mitkä ihmisen piirteet ovat eläinperäisiä, ja toisaalta, mitkä ihmisen ominaisuudet puolestaan ovat piirteitä, jotka erottavat hänet eläimestä. Mitkä piirteet ja seikat ovat yhteisiä eläimelle ja ihmiselle? Kysymykseen annetaan vastauksia kirjamme eri luvuissa. Tällaisia piirteitä ovat ainakin seuraavat:

1. Ihmisen ja eläimen fyysinen mekanismi on suuressa määrin samanlainen sähkökemiallinen biologinen kokonaisuus (1240:1).
2. Eläimillä on ihmisen tavoin mieli. Sekä ihmisiin että eläimiin vaikuttavat viisi ensimmäistä mielenauttajahenkeä. (402:8–9)
3. Ravinnon tarve ja sukupuolinen rakkaus ovat ihmiselle ja eläinkunnalle yhteisiä. (765:1; 913:5) Toisaalta ihmisen sukupuolivietti toimii myös sivistäjänä, sillä vääjäämättä se pakottaa ihmisen ajattelemaan ja johdattaa hänet rakastamaan eli se tekee hänestä jotakin, joka on eläintä ylevämpää (922:3).
4. Vihanpurkaukset ovat eläimellisiä (1673:2).
5. Pelko on eläimellistä (590:3). Pelko on yksi merkittävimmistä ihmiskuntaa ja eläinkuntaa yhdistävistä tekijöistä (1243:2).
6. Ihminen polveutuu taistelevista eläimistä (714:7). Sota on eläimellinen reaktio; kaikki eläimet ovat sotaisia (783:5; 784:3).
7. Välinpitämättömyys ja laiskuus ovat eläimellisiä piirteitä (1223:7).
8. Laumanmuodostus on yhteistä ihmisille ja eläimille (765:1).
9. Sekä ihminen että eläin oppivat kokemuksesta (739:2).
10. Vitkastelu, monimielisyys, vilpistely, ongelmien karttelu, epäoikeudenmukaisuus ja

helppouden tavoittelu ovat eläimellisiä piirteitä ihmisessä (551:3).

11. Korkeimmilla eläimillä ja ihmisillä on tahto, joka on opetettavissa (1431:3).
12. Eläimillä ja ihmisillä on elämisenhalu (1773:2).
13. Sekä eläimillä että ihmisillä on suuntavaisto (378:7).
14. Sekä eläimillä että ihmisillä on vaistonvarainen itsesuojelun tarve (402:3).
15. Vaistonvarainen tarve pitää huolta jälkeläisistä, äidinrakkaus, on ominaista sekä eläimille että ihmisille (713:1).

Mutta on myös suuri joukko vain ihmiseläimessä esiintyviä piirteitä ja ominaisuuksia. Tällaisia piirteitä, jotka erottavat ihmisen eläimistä, ovat muun muassa:

1. Vain ihmisessä vaikuttavat kaksi ylintä mielenauttajahenkeä: palvonnin henki ja viisauden henki (402:8–9).
2. Vain ihmisellä on persoonallisuus ja sen myötä vapaa tahto ja valinnan vapaus (1301:4).
3. Vaikka korkeimmilla eläimillä onkin tahto, se ei kuitenkaan ole ihmistahtoon verrattavissa, sillä se ei ole harkitsevaa, se ei voi tehdä eroa arvojen välillä eikä se kykene moraalisin valintoihin (1431:3).
4. Eläimillä ei ole tietoisuutta tietoisuudesta (supertietoisuutta) (1435:1).
5. Vain ihminen kykenee palvomaan Luoja (589:10).
6. Eläin ei pysty tuntemaan Jumalaa (1431:3).
7. Eläimillä ei ole illuusioita eikä siitä johtuen myöskään uskontoa (944:1).
8. Eläimillä ei ole huumoria, taidetta eikä uskontoa (772:1).
9. Eläimet eivät muodosta mielikuvaa kuolemanjälkeisestä eloonjäämisestä (766:3).
10. Eläimillä ei ole hengellistä olemusta eikä niillä voi olla hengellistä kokemusta (1431:3).
11. Eläimillä ei ole sielua (1478:4).
12. Ihmisellä on vaistonvarainen kaipuu saada apua ylhäältä ja tuonpuoleisesta; eläimellä ei ole tällaista vaistoa (1008:7).
13. Eläimet eivät tietoisesti valmistu työkaluja, ne eivät harrasta käsitteellistä viestintää eivätkä rakenna instituutioita (772:1).
14. Eläimillä ei ole puhekieltä eikä symboleita (1198:4, 5; 1772:5).
15. Tulenteke erotti ihmisen ainiaaksi eläimestä; eläimet pelkäävät tulta (777:5).

16. Eläimet tuntevat vain menneisyyden ja elävät nykyhetkessä; ihmisellä on sen lisäksi kyky hahmottaa tulevaisuutta (135:9).
17. Eläimillä ei ole ajan eikä avaruuden tajua (1297:2; 1439:3).
18. Eläimillä ei ole ideoita eikä ihanteita (1198:4).
19. Vain ihmisen älyllisyys on moraalista; moraalinen olemus on eläimellisyyden yläpuolella (481:1; 2096:1).
20. Eläin sopeutuu ympäristöönsä; ihminen voi uskontonsa avulla nousta ympäristön yläpuolelle (2096:8).
21. Eläin ei pyri totuuteen, kauneuteen eikä hyvyyteen; siihen kykenee vain ihminen (2096:8).
22. Eläin ei ole minätajuinen (68:3).
23. Vain ihmisen mieli kykenee hengen vastaanottamiseen (739:2).
24. Mikään eläin ei kykene epätietoisuuteen ratkaisuun; siihen kykenee vain ihminen, ja kysymyksessä on silloin uskonnollinen päätös (1131:7).
25. Työnteko erottaa ihmisen eläimestä; eläimen ponnistelut ovat lähes tyystin vaistonvaraisia (773:6).
26. Eläin ei koskaan arvele elämän tarkoitusta eikä ymmärrä elämän merkitystä (1773:2).

Luvussa 118 sanotaan ihmisen olevan kone, elävä mekanismi (1301:7). Jotakuinkin kaikki ihmisen elintoiminnot ja fyysisen elimistön ylläpito tapahtuvat tiedostamattomasti. Kaikki ne miljoonat kemialliset ja sähköiset reaktiot ja ilmiöt, jotka ovat tarpeen energian käsittelyssä, ruumiin ylläpidossa, vaurioiden korjaamisessa, fyysisen olemuksen kasvussa ja muuttumisessa sekä ruumiin sisäisessä viestinnässä ovat tiedostamattomia ja ihmisen tahdosta riippumattomia. Ihminen ei voi aineellisen elämänsä aikana vapautua tästä kemiallisesta ja sähköisestä mekaniikasta. Etsimme energiaa, syömme, juomme, nukumme, otamme vastaan näkö-, kuulo- ja muita aistimuksia ja etsimme tilaisuutta jatkaa sukuamme – joko suoraan tai sublimoidusti – koko elämämme ajan. Tämä on yhteistä ihmiseläimelle ja muille eläimille. Koko elämämme ajan me eläimistä poiketen lisäksi etsimme jotakin tekemistä: työtä ja viihdytystä.

Samassa luvussa 118 todetaan kuitenkin, että ihminen fyysisine mekanismeineen on silti paljon enemmän kuin kone. Ihmisen varustuksena on mieli ja hänen sisimmässään elää henki. Mielen toimintaa kutsutaan ajatteluksi, harkinnaksi, mielikuvitukseksi, näkymättömän ja ei-konkreettisen

olemassaolon hahmottamiseksi, abstrahoimiseksi, emootioiksi ja muiksi psyykkisiksi toiminnoiksi ja psykologisiksi ilmiöiksi. Mielen toiminnot erottavat suurelta osin ihmisen eläinkunnasta siksi, että ihmisen mieli on korkeampienkin eläinten mieleen verrattuna verrattomasti kyvykkäämpi. Sitä, miten lähellä ihmiseläin on muita eläimiä, kuvastaa muun muassa se toteamus luvussa 68, että alkuihminen ajatteli vain, kun hänen oli nälkä. (765:2) Mielen toimintaan ja ihmisen tahtoon vaikuttavat suuresti myös vain vajavaisesti mielen hallinnassa olevat eläinkunnalta perityt vaistot ja luontaiset biologiset tarpeet. Koska vapaa tahto on persoonallisuuden attribuutti, ei ole aivan selvää, missä määrin tahto on mielellinen ilmiö, mutta ymmärtääkseni on jokseenkin kiistatonta, että tahtoa ei voi ilmetä ilman mieltä. Tahto tulee ihmiselle persoonallisuuden mukana, ja sen sanotaan olevan suhteellisen vapaa ja joissakin kysymyksissä jopa absoluuttinen.

Ihminen on merkitty ”pedon merkillä”. Ihminen on epätäydellinen, eläimestä syntynyt olento. Eläimellisyys esiintyy ihmisessä vahvana, ja aidot inhimilliset piirteet ovat heikko pintakerros, mutta tätä aitoa inhimillisyyttä on kuitenkin sen verran, että ihmisen on mahdollista pyrkiä olemaan parempi. Mutta *Urantian ihmisrodut ovat niin laajassa määrin kemiallisesti ja sähköisesti säädeltyjä, yleisessä käyttäytymisessään niin suuresti eläimen kaltaisia, tavallisissa reagoinneissaan niin emotionaalisia, että Opastajien on äärimmäisen vaikea opastaa ja ohjata heitä.* [1207:5]

Ei ole syntyä olla epätäydellinen. *Se, että evoluution mukaisesti polveutuu eläimestä, ei universumin silmissä hyödynmerkkiä yhteenkään persoonallisuuteen...* [361:5]. Ihmisen epätäydellisyys ja eläinalkuisuus, eläimellisyys, on Jumalan tahdon mukaista. Epätäydellisyys on Korkeimman Olenon piirre, ja Korkein Oleno on se Jumalan aspekti, joka on finiittinen, epätäydellinen ja täydellistyvä.

Infinitiivisen Jumalan absoluuttinen täydellisyys panisi hänen kärsittävikseen ne hervittävät rajoitukset, jotka kuuluvat täydellisuuden kvalifioimattomaan lopullisuuteen, ellei tosiasia olisi, että valtavassa maailmankaikkeudessa Universaalinen Isä osallistuu suoraan jokaisen sellaisen epätäydellisen sielun käymään persoonallisuuskamppailuun, joka pyrkii jumalallisen avun turvin hengellisesti nousemaan korkeuksissa oleviin täydellisiin maailmoihin. Tämä universumien universumin jokaisen henkiolennon ja jokaisen kuolevaisen luodun karttuva kokemus on osa Isän alati laajenevaa Jumaluuden tietoisuutta koskaan päättymättömästä minuutensa loppumattoman todellistumisen jumalallisesta kehästä. [29:5]

Antiteesi: ihminen tavoittelee täydellisyyttä

Epätäydellinen ihminen on kuitenkin alusta saakka kaivannut täydellisyyttä ja halunnut tulla Jumalan kaltaiseksi.

Jumalaa tuntevilla luoduilla on yksi kaipaus korkeimpana, yksi palava halu, ja se on halu tulla – sellaisina kuin he sfääreillään ovat – sellaiseksi kuin hän on paratiisillisessa persoonallisuuden täydellisyydessään ja vanhurskaan korkeimmuuden universaalissa sfäärissään. Universaaliseltsä Isältä, jonka asuinpaikka on ikuisuus, on lähtenyt suurenmoinen käsky: ”Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen.” [21:3]

Syvin olemuksesi – jumalallinen Suuntaaja – panee sinut isoamaan ja janoamaan vanhurskautta, se luo sinuun tietyn kaipauksen jumalallista täydellisyyttä kohtaan. [1107:4]

Täydellisyys on ikuinen päämäärämme, se ei ole lähtökohtamme. [846:5]

Perfektionisteihin suhtaudutaan yleensä huvittuneen vähättelevästi. Silti kaikki ihmiset ovat tosiasiasa perfektionisteja. Ero on vain siinä, että toisten pyrkimyksenä on saavuttaa täydellisyys vaivaa näkemättä; heitä vaivaa eläimellinen laiskuus. Toiset sen sijaan ymmärtävät, että täydellisyys saavuttaminen on loputonta ponnistelua.

Synteesi: jatkuva ponnistelu eläimellisyyden kirkemiseksi ja hengellistymisen saavuttamiseksi

Jumalat eivät voi muuttaa – tai ainakaan he eivät muuta – karkeaa eläimellisyyttä olevaa luotua täydellistyneeksi hengeksi millään luomisvoimaista taikuutta osoittavalla mystisellä teolla. Kun Luoajat haluavat saada aikaan täydellisiä olentoja, he tekevät sen luomalla nämä suoraan ja alunperin täydellisiksi, mutta he eivät koskaan pyri yhdessä kädenkäänteessä muuttamaan eläimestä polveutuvia ja aineellisia luotuja täydellisiksi olennoiksi. [541:1; korostus minun]

Välimatekään kuolevaisesta ihmisestä Paratiisin finaaliiksi sisältyy kaikki, mitä nyt voi olla ... yhtenä vaiheena aikakaudet jatkuva edistymisessä eläimestä enkeliksi, enkelistä hengeksi ja hengestä Jumalaksi. [558:2; korostus minun]

Lähtökohtana on siis eläimellisyys ja epätäydellisyys. Tavoitteena on tulla hengeksi ja täydelliseksi – Jumalan kaltaiseksi. Tavoitteena olevan täydellisyys saavuttaminen edellyttää ihmiseltä vapaasta tahdosta tehtyjä päätöksiä pyrkiä johonkin parempaan, se edellyttää jatkuvaa ponnistelua, se vaatii edistymistä. *Ettekö voisi edistyä käsityksessänne Jumalan toimista ihmisen subteen sellaiselle tasolle, että tunnisi-*

taisitte maailmankaikkeuden tunnussanaksi sanan edistys? [54:5]. *Ponnistelutta ei ihmiskunta nouse ylöspäin universumissa ... Luodut eivät saavuta täydellisyyttä pelkällä passiivisuudella* [1284:3]. Jeesus sanoi, ettei elämä missään vaiheessa, ei aineellisessa, ei morontiaalisessa eikä hengen vaiheessa, ole joutilaisuutta, vaivattomuutta eikä loputonta lepäämistä, vaan se on yhtämittaista edistymistä jaloudessa, totuudessa ja kunniassa (1953:4). Ihminen saa taivaallisilta voimilta: Ajatuksensuuntaajalta, Totuuden Hengeltä, mielenauttajahengiltä ja muilta vaikuttajilta kaiken aikaa apua ja kannustusta; hänen tarvitsee vain olla sen suhteen vastaanottavainen. Edistyminen ei tarkoita pelkästään hengellistä edistymistä vaan myös ajallista.

Täydellisyyden tavoittelemisen ja sen saavuttamisen tavoite ovat suuressa määrin ristiriidassa ihmisen luontaisen elämellisyuden kanssa. Ihmistä vetää toisaalta ylöspäin hänen täydellisyyden kaipuunsa ja sitä tukevat jumalalliset voimat. Toisaalta häntä vetää jatkuvasti alaspäin hänen elämellinen perimänsä. Inhimillinen olemassaolo on jatkuvaa valinnantekoa näiden kahden vastakkaisen veto-voiman ja tendenssin välillä. Eikä siinä ole mitään taukoa. Paikalleen ei voi jäädä: me joko edistymme tai taannumme; mitään vaihtoehtoa ei ole edistymisen ja taantumisen välillä.

Edistyminen riippuu kokonaan henkilökohtaisesta, elävästä uskosta ja jumalasuhteesta. Jopa silloin, kun näyttää että edistymisen aikaansaaja puheissaan kieltää Jumalan, hänen motiivinsa ovat kuitenkin loppujen lopuksi henkilökohtaiseen uskoon perustuvia. Uskonto on ominaisuus, joka ilmenee vain ihmisessä; eläimillä ei ole uskontoa. Uskonto on alkuvaiheessaan etupäässä pelosta johtuva mielen reaktio. Mieleen rakentuu kuva näkymättömästä olemassaolosta, ja ihmisen mielikuvitus luo tästä näkymättömästä maailmasta jonkinlaisen hahmotelman ja käsityksen. Se johtaa ihmisen ottamaan kyseisen maailman elämässään huomioon ja järjestämään toimintansa ja käyttäytymisensä sen mukaisesti. Myöhemmässä vaiheessa ihmisen sisimmässä elävä henki ja muut hengellisen tason vaikuttajat ja heidän antamansa ilmoitukset, revelaatiot, auttavat ihmistä pääsemään parempaan selvyteen paitsi näkymättömästä maailmasta myös näkyvästä olemassaolosta ja näiden kahden maailman, näkyvän ja näkymättömän, välisistä suhteista.

Edellä todettiin, että ihminen on tiettyssä määrin kone, elävä mekanismi (1301:7), mutta fyysisine mekanismeineenkin hän on silti myös paljon enemmän kuin kone, sillä hänen varustuksenaan

on mieli ja hänen ajatteluunsa vaikuttaa jumalallinen henki, Ajatuksenmuuttaja, Ajatuksensuuntaaja tai Ajatuksenkontrolloija.

Henki vapauttaa tahdon toiminnan, ja mekanismi rajoittaa sitä. Epätäydellinen valitseminen, jota mekanismi ei valvo ja joka ei ole samastunut henkeen, on vaarallista ja ailahtelevaa. [1301:8]

Tässä on mielestäni lyhyesti selvitettyä yhteiskuntaa vaivaavien ongelmien syy. Sanalla ”mekanismi” tarkoitetaan ihmisen eläinperäisiä, biologisia, luontaisia, aineellisia, vaikuttimia. Ihminen, joka toimii pelkästään tuon mekanismin varassa ja sen mukaan, toimii alkeellisesti ja hengettömästi. Mutta toisaalta hän toimii vakaasti; kaikki tehdään aina niin kuin ennenkin. Mitään muuttamista tai edistymistä ei ilmene. Kun yksilöillä on suhteellinen tahdon vapaus, se panee heidät janoamaan vapautta säännöistä, ohjeista, normeista ja muista yhteiskunnan säätelykeinoista, ja tämä kamppailu vapauden saavuttamiseksi johtaa aina väistämättä myös vapauden saavuttamiseen. Jos näin voitettua vapautta ei ohjaa henkeen samastuminen, tuloksena on tietynlaista edistymistä, mutta samalla suunnaton määrä itsekkyyttä, rakkaudettomuutta ja niistä johtuvaa rikollisuutta, väkivaltaa, sortoa, taistelua ja niin edelleen. Yhteiskunta yrittää ratkaista tätä ongelmaa lisäämällä yhteiskuntamekanismin herruutta, antamalla yhä uusia säädöksiä ja lisäämällä lainvalvontaa ja jokseenkin tehotonta valistusta. Yhteiskunta tuntee vain yhdenlaisen ratkaisukeinon: kontrollin kiristäminen. Sitä yksilö puolestaan vastustaa. Näin kamppailu jatkuu.

Yhteiskunta viranomaisineen ja lainsäädäntäelimineen ei ole koskaan kokeillut toista vaihtoehtoa: henkeen samastumista. Eikä se ole yhteiskunnan tehtäväkään. Se on uskonnon tehtävä, ja oikea uskonto on aina omakohtaista ja henkilökohtainen kokemus.

Ainoa kestävä ratkaisu kuitenkin olisi yksilöiden samastuminen henkeen, omakohtainen, elävä usko ja jumalasuhte, evankeliumin omaksuminen. Vain aito uskonto takaa itsekontrollin ja itsehillinnän. Ihminen karttelee aitoa uskontoa ja pelkää, mitä se hänellä teettää ja mitä se hänelle tekee. Tällainen pelko on täysin aiheellinen, sillä aito uskonto todellakin tekee hänelle jotakin ja teettää hänellä monia asioita. Mutta Jeesus sanoi, että evankeliumin ies on helppo ja totuuden taakka on kevyt (1766:3); aito uskonto panee ihmisen etsimään Jumalan tahtoa ja tuottamaan hengen hedelmiä. Se, ja vain se, on kestävä keino parantaa maailmaa.

Ihminen voi oppia alistamaan fyysisen elämänkoneistonsa sen viisauden valtaan, joka on tulok-

sena kokemuksesta. Tämä tapahtuu sillä, että ihmisen pyhittää mielensä Ajatuksensuuntaajan hengellisten kehotusten toteuttamiseen. *Mekaniikan herruus takaa edistymisen kustannuksella vakauden, liitoutuminen hengen kanssa vapauttaa valitsemisen fyysiseltä tasolta, ja samalla se varmistaa sen jumalallisen vakauden, jonka saavat aikaan entisestään lisääntyneet universumiyymmärrys ja entistä laajempi kosminen käsittäminen.* [1301:8]

Ihmisen on pantava jokaisen ylitetyn pidäkkeen sijalle uusi ja vapaaehtoisesti omaksuttu pidäke, joka on laajenevan ihmisviisauden asettamien moraalisaäntöjen mukainen. Nämä ihmisen itselleen asettamat pidäkkeet ovat kaikkien ihmisperäiseen sivilisaatioon vaikuttavien tekijöiden – oikeuskäsitysten ja veljeyshanteiden – joukossa samalla kertaa sekä kaikkein voimallisimmat että kaikkein beiveröisimmät. [1302:7]

Vapaus siis säilyy, mutta aivan toisenlainen vapaus kuin hillittömyys ja rakkaudeton, muut ihmiset huomiotta jättävä itsekäs vapaus. Se on vapautta, joka ei ole vapautta ulkoisista pidäkkeistä ja pakotteista, vaan vapautta, joka perustuu oma-kohtaiseen moraaliiin ja etiikkaan, itse asetettuihin järjellisiin rajoihin.

Tavoitteena on hengellistyminen. Mitä hengellistyminen ja hengellisyys sitten ovat? Asiaa ei ole suurestikaan pohdittu edes kirjamme lukijoiden keskuudessa, vaan yleisesti näyttää olevan vallalla varsin perinteinen ja vakiintuneiden uskontojen mukainen käsitys hengellisyyden ilmenemisestä. Hengellisyyden ymmärtäminen ilmoituksen mukaisella tavalla edellyttää ponnistelua, joka on vielä miltei kokonaan tekemättä. Perinteinen käsitys hengellisyydestä on ymmärtääkseni sellainen, että se on jotakin, jota harrastetaan erillään muusta elämästä, se on vain yksi elämän tapahtuma, piirre tai osatekijä. Perinteistä, puuromaista ja erittelemätöntä hengellisyyttä ovat muiden muassa käyttäytymissäännöksi muodostunut – ei sydäimestä lähtevä – ystävällisyys, riitojen välttäminen, anteeksiantaminen – mitään erotusta oikean ja väärän välillä tekemättä – , hurskas virrenveisuu ja kirkkosakäynti, tietyt moraalii- ja sopivaisuussäännöt ja vaikkapa käyttäytymissäännöksi muodostunut ”kaikkien rakastaminen”.

Aito hengellisyys näkyy kuitenkin jatkuvana edistymisenä, ei minään erillisenä elämän ilmiönä vaan ihmisen koko elämään vaikuttavana tekijänä. Aito hengellisyys näkyy ehtymättömänä hengen hedelmien satona. Puheessaan Tyyrossa 16.5.30 morontia-Jeesus esitti selvityksen siitä, mitä oikeat hengen hedelmät ovat, ja samalla hän tähdensi, kuten oli moneen kertaan aikaisemminkin tähden-

tänyt, että oikea uskova tuottaa hengen hedelmiä jatkuvasti – ei vain sunnuntaisin, ristiäisissä, hautajaisissa, kirkkokahveilla tai jumalanpalveluksissa. Jeesuksen sanoin: *jumalallisen hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epätiekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpitön rebellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha.* Elleivät uskoviaksi tunnustautuneet tuota elämässään näitä jumalallisen hengen hedelmiä, he ovat kuolleita; Totuuden Henki ei ole heissä; he ovat elävän viinipuun hyödyttömiä oksia, ja kohta heidät karsitaan pois. Isäni edellyttää uskon lasten kantavan runsaasti hengen hedelmiä. Jos siis ette hedelmöi, hän kaivelee juurianne ja karsii pois hedelmättömät oksanne. Teidän on tuotettava yhä runsaammin hengen hedelmiä sitä mukaa, kun te Jumalan valtakunnassa etenette taivasta kohti. [2054:3; korostus minun]

On vähintäänkin mielenkiintoista huomata ja ottaa varteen, mitä Jeesus ei luetellut hengen hedelmänä: seremonioita, rituaaleja, kirkossakäyntiä, virrenveisuuta, kanavoittoa, ennustamista, kuvittelua helppoa tietä saada saada selville Jumalan tahto, tietokoneohjelmia, joiden kautta käydään keskustelua Ajatuksensuuntaajan kanssa, ei myöskään evankelioimista eikä ”sananelvitystä”.

Myös Jeesuksen 4.4.30 esittämä moitesaarna (1907:4–1908:7), jonka kohteina olivat perinteitä kunnioittavat, itseään hengellisinä pitävät kirjanoppineet ja fariseukset, tarjoaa näkemyksiä siitä, mitä hengen hedelmät ovat ja mitä ne eivät ole. Jeesuksen sanoja mukaillen voisi nykyajan fariseuksille esittää vastaavanlaisen saarnan: Voi teitä tekopyhät ja hurskastelijat, ulkokullatut! Tahtoisitte sulkea taivaan valtakunnan ovet vilpittömiltä ihmisiltä, koska nämä sattuvat olemaan eri mieltä kansanne opillisista ja teologisista kysymyksistä. Voi teitä kirjanoppineet ja tekopyhät, millaisia hurskastelijoita olettekaan! Kierrätte maat ja mannut saadaksenne yhden käännynnäisen ja siinä onnistuttuanne ette saa rauhaa ennen kuin olette tehneet hänestä itsenne kaltaisen hurskastelijan tai epäilijän. Voi teitä, väärät opettajat, sokeat opastajat! Mitä voi odottaa kansakunnalta, kun sokeat taluttavat sokeita? He lankeavat kummatkin tuohon kuoppaan. Voi teitä, jotka kehittellette verukkeita verukkeiden perään, joilla petätte itseänne ja joilla vilpillisesti puolustellette tekojanne, jotka varsin hyvin tiedätte Isän tahdon vastaisiksi. Voi teitä tekopyhät, jotka analysoitte motiivejanne epärehellisesti ja selitätte ”hyvät tekonne” rakkauden teoiksi, vaikka tosiasiallisesti niiden synnä on vallanhimo ja

itsekorostus. Voi teitä hurskastelijat. Koristelethe vanhurskaiden haudat ja tuodittaudutte sellaiseen uskoon, että jos olisitte eläneet isienne päivinä, ette olisi profettoja tappaneet, vaikka tosiasiaa käyttte jatkuvasti uskonsotia ja vainoatte toisinaajattelijoiita.

Perinteisyys on laiskuutta ja pelkoa uutta kohtaan, pelkoa sitä vaivannäköä ja ponnistelua kohtaan, jota uuden idean arvioiminen ja omaksuminen edellyttävät. Edistyminen voi kuitenkin tapahtua vain uusien ideoiden omaksumisen kautta. Maailman ja ihmiskunnan edistyminen kysyy ponnisteluja ja vaivannäköä, uusien ideoiden omaksumista.

Miten maailma sitten edistyy ja muuttuu paremmaksi? Edellä todettiin, että vain elävä usko on maailmaa vaivaavien ongelmien todellinen parannuskeino. Maailma muuttuu niiden ihmisten toimesta, joilla on elävä usko, elävä jumalasuhte, ja jotka kuuluvat taivaan valtakuntaan. Maailma muuttuu paremmaksi niiden ihmisten – ja vain niiden ihmisten – toimin, joiden elämä tuottaa jatkuvasti hengen hedelmiä. Todetaan vielä kerran, että hengen hedelmiä ovat:

1. Rakastava palveleminen.
2. Epäitsekäs antaumus.
3. Peloton lojaalisuus.
4. Vilpitön rehellisyys.
5. Valistunut vilpittömyys.
6. Kuolematon toivo.
7. Epäilemätön luottamus.
8. Armelias huolenpito.
9. Pettämätön hyvyys.
10. Anteeksiantava pitkämielisyys.
11. Pysyvä rauha.

Maailma muuttuu sillä, että hengen hedelmiä tuottavat Jumalan valtakunnan kansalaiset toimivat aktiivisesti maailmassa, yhteiskunnassa, politiikassa, liike-elämässä, opetuslaitoksissa ja yhteiskunnan muissa elimissä tuottaen näin toimiessaan hengen hedelmiä ja vetäen muita puoleensa. Tämä on mielestäni todellista hengellisyttä.

Kun uskova taivaan valtakunnan jäsen toimii yhteiskunnassa, hän joutuu jatkuvasti tuottamaan ideoita ja kohennusehdotuksia. Hän joutuu myös määrittelemään suhteensa ja ottamaan kantaa muitten esittämiin ideoihin ja ehdotuksiin. Tämä kysyy viisautta. Tällaisessa tilanteessa eli uusia ideoita arvioitaessa on neuvokasta käyttää arviointikriteerejä, jotka perustuvat ilmoituksen sisältämiin opetuksiin. Jeesuksen kerrotaan noudattaneen seuraavanlaista kriteeriä: *Sitä mukaa kun vuodet kuluvat, sitä useammin tämä Nasaretin nuori kirvesmies*

arvioi jokaista yhteiskunnan instituutiota ja jokaista uskonnon menettelytapaa aina samaa mittapuuta käyttäen: Mitä se tekee ihmisielen hyväksi; tuoko se Jumalan ihmisen luo; tuoko se ihmisen Jumalan luo? [1388:5]

Toisaalta etenemisen vitkaisuus ja hitaus eivät ole kuitenkaan pelkästään pahasta, vaan pikemminkin Jumalan tahdon mukaista. Jumala on asettanut evoluution, ja evoluutio on aina hidasta, jos kohta äärettömän tehokasta. Se johtaa hitaasti mutta varmasti aina odotettuun päämäärään. Edistymisen hitaus toimii jarruna, joka hidastaa vaarallisia etenemisnopeuksia. *Sillä kun kulttuuri edistyy ylinopeudella, kun aineellinen edistyminen karkaa palvonta–viisauden kehityksen edelle, silloin sivilisaatio kantaa taantumisen siemeniä. Ja ellei tällaisia ihmisyhteisöjä pikaisesti tueta kokemuksellista viisautta lisäämällä, ne vajoavat alas korkeilta, mutta ennenaikaisesti saavuttamiltan tasoilta...* [1302:3] Traditionaalisia uskontoja vääriä käsityksineen ja moraalisaarnoineen tarvitaan niin kauan kun ihmiskunta ei ole valmis aitoon uskoon ja sen myötäilmiöihin: elävään ja dynaamiseen jumalasuhteeseen, totuuteen ja henkilökohtaiseen moraliin. Traditionaalisten uskontojen äkillinen hävittäminen suuntautuisi vastoin evoluution periaatteita. Ne kyllä kuolevat sitten kun niiden on aika kuolla.

Uuden totuuden, uuden ilmoituksen, levittäminen pitää sekin sovittaa evoluution hitaaseen kulkuun. *Vasta kun ihminen on itsekkyydelle rakentuihin mielettömiin ja pettäviin pyrintöihin liittyvien surkeiden pettymysten myötä päässyt riittävässä määrin harhakuivelmistaan ja kun hän on havainnut kaavamaisuneen uskonnon mabouden, vasta sitten hän on halukas kääntymään täydestä sydäimestään valtakunnan evankeliumin, Jeesus Nasaretilaisen uskonnon, puoleen.* [2083:4] Tämä kaikki kuvastaa ihmisen eläimellistä laiskuutta ja välinpitämättömyyttä.

Viisaus on hengen ohjaamaa tietoisuutta näistä keskenään ristiriitaisilta näyttävistä tendensseistä ja toimimista tämän ymmärryksen mukaisesti. Ihminen voi oppia alistamaan fyysisen elämäkoneistonsa sen viisauden valtaan, joka on tuloksena kokemuksesta. Tämä tapahtuu sillä, että ihminen pyhittää mielensä Ajatuksensuuntaajan hengellisten kehotusten toteuttamiseen. *Mekaniikan herruus takaa edistymisen kustannuksella vakauden, liittoutuminen hengen kanssa vapauttaa valitsemisen fyysiseltä tasolta, ja samalla se varmistaa sen jumalallisen vakauden, jonka saavat aikaan entisestään lisääntynyt universumiymmärrys ja entistä laajempi kosminen käsittäminen.* [1301:8] Koska Jumalaa tuntevat ihmiset ovat tietoisia evoluutiosta, siitä, että kehitys on hidasta ja että tämä tilanne on Jumalan tahto; koska he ovat tie-

toisia omasta alkuperästään ja sen mukana tulevista piirteistä ja ilmiöistä, he eivät koe toisaalta oman eläinperäisen olemuksensa ja toisaalta kohti täydellisyyttä ja jumalankaltaisuutta tuntemansa kaipauksen välistä ristiriitaa tuhoisana eikä paniikkia aiheuttavana. He eivät koe mitään konfliktia näiden kahden pyrkimyksen välillä, vaan suhtautuvat siihen täysin levollisesti ja rauhallisesti. *”Ei ole synnillistä olla luonnon antamilta varustuksiltaan epätäydellinen tai osittainen.”* [1660:5]

Täydellisyyden kaipuun todellisuutta osoittaa muun muassa se seikka, että kun ihminen tekee jotakin, jonka hän sydämessään tietää Jumalan tahdon vastaiseksi tai jos hän vastaavasti jättää tekemättä jotakin, joka on Jumalan tahdon mukaista, hän tuntee vaivautuneisuutta – jotkut jopa tietävät tehneensä syntiä – ja hän turvautuu eläimelliseen vilpistelyyn sillä, että hänessä herää tarve selittää käyttäytymistään ja toimintaansa tai toimimattomuuttaan etsimällä epärehellisiä puolusteluja ja väärän teon oikeutetuksi osoittavia perusteluja. Tällainen menettely on tuiki tavallista.

Ihmisen eläinperäinen laiskuus, vitkuttelu, monimielisyys, epärehellisyys, vilpistely, ongelmien karttelu ja helpouden tavoittelu osoittavat puutteellista hengellistymistä ja ovat lukemattomien ihmiskuntaa vaivaavien epäkohtien, puutteiden ja kauheuksien syy. Toisaalta laiskuus ja helpouden tavoittelu toimivat myös aineellisen kehityksen ja edistyksen käytevoimana, sillä mekanisoinnin, koneistuksen ja muiden apukeinojen perimmäisenä tarkoituksena on tehdä aineellinen elämä helpommaksi.

Eläimestä polveutuvalle, kehittyvälle mielelle Jumalan etsintä on luontaista; Jumalan tunteminen sen sijaan ei ole luontaista, vaan se vaatii ihmisen taholta ponnistelua, ajattelua, pohdintaa sekä Jumalan antamaa apua (482:6). Suuntaaja panee ihmisen kaipaamaan jumalallista täydellisyyttä (1107:4); Ajatuksensuuntaaja herättää ihmisen sielussa täydellisyyden kaipuun ja todellisuudesta selville pääsemisen tarpeen. Lopulta ihmisen sielu kieltäytyy tyytymästä vähempään kuin siihen, että se tajuaa Jumalan (1119:5). Täydellisyyden kaipuu on hengellisen edistymisen edellytys (1095:5). Täydellisyyden kaipuu on halua tuntea Jumala ja olla

hänen kaltaisensa sekä varauksetonta halua täyttää hänen tahtonsa (1095:5).

Täydellisyys saavutetaan alistamalla oma tahto Isän tahdolle (1221:5). Kysymys ei ole ihmisen tahdon kieltämisestä, vaan siitä, että ihminen sanoo vilpittömästi sydämessään: ”Minun tahtoni on, että sinun tahtosi tapahtuu.” (1221:7)

Täydellistyminen tapahtuu ihmisen omasta tahdosta; ketään ei siihen pakoteta.

Lopuksi lainaan erästä kohtalonsuojelijaenkeliä, joka esitti selvityksen vaikeuksista, joita hän oli kohdannut ihmiskohdettaan hoivatessaan. Se on riipaiseva kertomus käsittelemästani aiheesta: eläinperäisen ihmisen kamppailusta ja ponnisteluista täydellisyyden saavuttamiseksi. Kohtalonsuojelija sanoi:

”Vaikeuteni johtui paljolti kohteeni kahden eri olemuksen välisestä päättymättömästä konfliktista: eteenpäin piiskaa-va kunnianhimo, jota vastaan toimi eläimelle ominainen välinpitämättömyys; korkeammalle kansanheimolle ominaiset ihanteet, joiden kanssa menivät ristiin alemman-tasoiselle rodulle ominaiset vaistot; suurenmoisen mielen ylevät tarkoitukset, joita primitiivinen perimä yllytti vastustamaan; kaukokatseisen Opastajan pitkälle ulottuvat näköalat, joita vastaan toimi ajallisuuden luodun lyhytnäköisyys; ylösnousemuksellisen olennon edistykselliset suunnitelmat, joita aineellisesta olemuksesta johtuvat halut ja kaipaukset muuntelivat; universumiälyn leimahuuokset, jotka kehittyvän rodun kemiallis-energiaaliset käskytykset sammuttivat; enkelien kutsu, jota eläimen emootiot vastustivat; älyn kouliintuminen, jonka vaistonvaraiset taipumukset tekivät tyhjäksi; yksilön kokemus, jota rodun aikaa myöten karttuneet taipumukset vastustivat; parhaaseen tähtäävät päämäärät, jotka jäivät huonointa kohtaan tunnetun mieltymyksen varjoon; nerokkuuden korkealentoisuus, jonka keskinkertaisuuden painovoima mitätöi; hyvän eteneminen, jota pahan painolasti hidasti; kauneuden hienostuneisuus, jonka pahuuden läsnäolo tabrasii; loistava terveys, joka raukesi sairauden voimattomuuteen; uskon pulppuava kaivo, jonka pelon myrkyt saastuttivat; ilon lähde, jonka surun vedet kitkeröittivät; odotuksen ilo, jonka toteutumisen karvaus petti; elämän ilonhetket, joita kuoleman murehtimiset aina uhkasivat. Millaista elämää ja millaisella planeetalla! Ja kuitenkin, Ajatuksensuuntaajan aina käsillä olevan avun ja kannustuksen ansiosta tämä sielu saavutti kohtalaisen määrän onnea ja menestystä ja on nyt jo noussut mansonian tuomiosaleihin.” [1223:7]

Ensimmäinen käännteentekevä ilmoitus: Dalamatian opetukset

MARTTI VANNINEN

Tämä ilmoitus oli kestoltaan kaikista pisin, mutta se hyödytti jälkipolvia kaikista vähiten. Joudummekin palaamaan ajassa taaksepäin 500 000 vuotta tämän asian käsittelemiseksi.

Suurin osa kuulijoista muistaakin, että ensimmäinen ihminen aloitti taipaleensa tämän maan pinnalla melkein miljoona vuotta sitten ja sai lisääntyä ja kehittyä itsekseen vain evoluution hoi- vassa noin puoli miljoonaa vuotta! Se on pitkä aika.

Ilmoituksen alkamisen aikoina primitiivisiä ihmistä oli jo lähes puoli miljardia hajallaan pitkin Eurooppaa, Aasiaa ja Afrikkaa.

Tämä meidän maapallomme, Urantia nimeltään, kuuluu niin sanottuun paikallisjärjestelmään, jossa on nykyisin 619 asuttua planeettaa (aiotusta tuhannesta). Joka kymmenes on elämänmuotojen kokeilumaailma, jollainen myös Urantia on. Muut planeetat ylläpitävät standardimuotoista, vakiintunutta elämää.

Tämän paikallisjärjestelmän pääkaupungista, Jerusemista, käsin korkeat hallintoviranomaiset Lucifer johtajanaan totesivat, että ilmeisesti kehityksen eteneminen Urantiassa on pysähtymässä ja että nyt on korkea aika puuttua virallisesti asioiden kulkuun ylhäältä päin. Siis nimitettiin Urantialle Planeettaprinssi, ja monen vapaaehtoisen hakijan joukosta tämän viran sai Caligastia-niminen toisasteisen yhteisön Lanonandek-Poika.

Caligastia anoi Planeettaprinssin valtakirjaa varsin varhaisessa vaiheessa, mutta kun hänen anomuksensa tuli hyväksymistä varten käsiteltäväksi konstellaation neuvostoissa, kävi kerran toisensa jälkeen, että siihen ei saatu Konstellaation-Isien suostumusta. Caligastia näytti erityisesti haluavan, että hänet lähetettäisiin planeetanhallitsijaksi desimaali- eli elollisuusmuuntelijan maailmaan. Hänen hakemuksensa oli hylätty useita kertoja, ennen kuin hänet vihdoinkin osoitettiin Urantialle. [741:5]

Urantian Planeettaprinssiä ei suinkaan lähetetty suorittamaan tehtävänsä yksin, vaan hänen seurassaan oli tavanomainen avustajain ja hallintoapulaisten joukkokunta. [742:1]

Tämän ryhmän päällikkönä oli Daligastia, Planeettaprinssin työtoveri ja avustaja. Daligastiakin oli toisasteinen Lanonandek-Poika – -. [742:2]

Näin siis Planeettaprinssi esikuntineen saapui Urantialle ja perusti päämajan, joka sijaitsi silloisen Persianlahden seuduilla, myöhempiä Mesopotamiaa vastaavalla alueella, suunnilleen maailman asutuksen keskipisteessä.

Suurin osa Prinssin esikunnasta oli ihmisille näkymättömiä, mutta heidän joukossaan oli ns. ”Caligastian sata”, 50 miespuolista ja 50 naispuolista ihmisille näkyvää ylevää olentoa, joista jokainen oli jollain muulla planeetalla aikaisemmin elänyt ihminen.

Prinssin esikunnan saapuminen teki syvällisen vaikutuksen. Vaikka tästä tapahtumasta kertovien uutisten leviäminen etäisimpiä kollektia myöten kaikkeialle maailmaan vaati lähes tuhat vuotta, sadan uuden Urantialla-oleskelijan opetukset ja käyttäytyminen vaikuttivat Mesopotamian päämajan lähellä asuneisiin heimoihin valtavasti. Melkoinen osa myöhemmästä mytologiastanne sai alkunsa näistä varhaisajoista kertoneista sekavista tarinoista, ajoista, jolloin Prinssin esikunnan jäsenet jälleenpersonoitiin Urantiassa superihmisiksi. [743:10]

Huomiota herättävä muunnos tavanomaisesta menettelytavan vasta oli Planeettaprinssin saapumisen myöhäinen ajankohta. Yleensä prinssi saapuu planeetalle suunnilleen siihen aikaan, kun tahto kehittyä; ja mikäli tällaista kaavaa olisi noudatettu, Caligastia olisi voinut saapua Urantialle jo Andonin ja Fontan elinaikana eikä lähes viisisataatuhatta vuotta myöhemmin, yhtä aikaa kuuden sangik-rodun ilmaantumisen kanssa. [735:7]

Heidän saapumisensa oli alkuna universumin hallituksen fyysisten edustajien näkyvälle läsnäololle Urantiassa – ja oli sen jälkeen vakiokäytäntönä, joka katkesi vasta Aatamin ja Eevan kuolemassa.

Caligastian sata organisoitiin palvelusta ajatellen kymmeneksi autonomiseksi neuvostoksi, joihin kuhunkin kuului kymmenen jäsentä. [745:7] Suluissa tilanne kapinan jälkeen, 300 000 vuotta myöhemmin!

- Ravintoasiain ja aineellisen hyvinvoinnin neuvosto.
(Johtaja Ang + 3 lojaalia jäsentä)
- Eläintenkesytyksen ja -hyötykäytön lautakunta.
(Johtaja Bon ja kaikki jäsenet epälojaaleja)
- Petoeläinten nujertamisen neuvojat.
(Johtaja Dan ja kaikki jäsenet epälojaaleja)

- Tiedon levittämiseen ja säilyttämiseen omistautunut opettajakunta.
(Johtaja Fad + 5 lojaaleja)
- Teollisuus- ja kauppakomissio.
(Johtaja Nod ja kaikki jäsenet epälojaaleja)
- Ilmoitususkonnon kollegio.
(Johtaja Hap ja kaikki jäsenet lojaaleja)
- Terveysten- ja elämänvaalijat.
(Johtaja Lut ja kaikki jäsenet epälojaaleja)
- Planeetan taide- ja tiedoneuvosto.
(Johtaja Mek ja kaikki jäsenet lojaaleja)
- Edistyneiden heimosuhteiden johtokunta.
(Johtaja Tut ja kaikki jäsenet epälojaaleja)
- Heimojen välisen koordinoinnin ja rotujen välisen yhteistyön korkein oikeus.
(Johtaja Van ja kaikki jäsenet lojaaleja)

”Galigastian sadasta” siis pelastui 40 ja liittyi kappinaan 60 jäsentä.

Niistä sadasta kuolemattomasta ihmisestä, joihin Amadon kuului, (ns. Amadoniiteista) pelastui 56 ja menetettiin 44 jäsentä.

Planeettaprinssin hallituskausi

Orjallinen subde perinteeseen tuo mukanaan vakautta ja yhteistyötä, siksi, että se tuntee vetoavasti yhdistää menneisyyden nykyisyyteen, mutta samalla se myös tukahduttaa aloitteellisuuden ja orjuuttaa persoonallisuuden luomisvoimat. Koko maailma oli juuttunut perinteen kablehtimien tapojen umpikujaan, kun Caligastian sata saapuivat ja ryhtyivät tuon ajan sosiaalisten ryhmien keskuudessa julistamaan uutta evankeliumia yksilön aloitteellisuudesta. Mutta tämä suunnaksellinen hallituskausi katkesi niin pian, etteivät rodut ole koskaan täysin vapautuneet tapojen orjuudesta; vallalla oleva tapa hallitsee Urantiaa yhä kohtuuttomasti. [749:4. Korostus minun]

Kukin kymmenestä planetaarisesta komissiosta ryhtyi sille uskotun osa-alueen hitaaseen ja luonnonmukaiseen edistämiseen. Neuvostojen suunnitelmana oli ohjata luokseen ympäröivien heimojen keskuudesta ajatustoiminnaltaan parhaat yksilöt ja koulutuksen jälkeen lähettää heidät takaisin oman kansansa pariin sosiaalisen kohennuksen läbettiäiksi. [749:6]

Dalamatian opettajat yrittivät lisätä tietoisesta sosiaalista valintaa biologisen evoluution mukaiseen, puhtaasti luonnolliseen valintaan. He eivät saattaneet ihmisyhteisöä epäjärjestykseen, vaan he vauhdittivat merkittävästi sen normaalia ja luonnonmukaista evoluutiota. Heidän tarkoituksenaan oli edistymisen evoluution kautta, ei revolutio eli vallankumous revelaation eli ilmoituksen

kautta. Ihmisrotu oli kuluttanut aikakauden toisensa perään sen vähäisen uskonnon ja moraalin hankkimiseen, joka sillä oli, ja nämä superihmiset ymmärsivät olla riistämättä ihmiskunnalta näitä sen harvoja saavutuksia esimerkiksi sellaisen hämmingin ja tyrmistyksen kautta, joka on aina seurauksena, kun valistuneet ja korkeammat olennot ryhtyvät liialla opettamisella ja liiallisella valistamisella mestaroimaan takapajuisia rotuja. [750:1. Korostukset minun]

Hap antoi näille alkuaikojen roduille moraalilain. Tämä säännöstö tunnettiin nimellä ”Isän tie”, ja se sisälsi seuraavat seitsemän käskyä.

1. *Älä pelkää äläkä palvele muuta Jumalaa kuin kaikkien Isää.*
2. *Älä ole tottelematon Isän Pojalle, maailman hallitsijalle, äläkä osoita epäkunnioitusta hänen ihmistä korkeammalla olevia avustajiaan kohtaan.*
3. *Älä valehtele, kun sinut kutsutaan kansan tuomarin eteen.*
4. *Älä tapa miehiä, naisia äläkä lapsia.*
5. *Älä varasta naapurisi tavaraa tai karjaa.*
6. *Älä kajoa ystäväsi vaimoon.*
7. *Älä osoita epäkunnioitusta vanhempiasi tai heimon vanhimpia kohtaan.*

Tällainen oli Dalamatian laki lähes kolmiesadantuhannen vuoden ajan. Ja monet niistä kivistä, joihin tämä laki kaiverrettiin, lepäävät nyt aaltojen alla Mesopotamian ja Persian rannikon edustalla. Tavaksi tuli pitää yhtä käskyä mielessä kunakin viikonpäivänä, ja se lausuttiin tervehdittäessä ja ateriatetken kiitosrukouksena. [751:3–11]

Ensiasteisten keskiväliolentojen alkuperä

Nämä Prinssin esikunnan sata jäsentä jakautuivat aiempaa kuolevaisstatustaan vastaavasti tasan sukupuolten kesken. Kullakin tämän ryhmän yksilöllä oli kyky tulla jotakin uutta luokkaa olevan fyysisen olennon toiseksi vanhemmaksi, mutta heitä oli tarkkaan neuvottu turvautumaan tällaiseen keinoon vain tiettyjen olosuhteiden vallitessa. On tapana, että Planeettaprinssin ruumiillinen esikunta tuottaa seuraajansa vähän ennen kuin se vetäytyy planetaarisesta erikoispalvelusta. Tavallisesti tämä tapahtuu Planetaarisen Aatamin ja Eevan saapumisen aikoihin tai vähän sen jälkeen. [744:4. Korostus minun]

Näillä erikoisilla olennoilla ei sen vuoksi ollut juuri minkäänlaista käsitystä siitä, minkätyyppinen aineellinen olento heidän sukupuolisesta yhtymisestäään syntyisi. Eivät he koskaan sitä saaneetkaan tietää. Ennen kuin sellainen vaihe heidän tässä maailmassa suorittamassaan työssä tuli ajankohitaiseksi, kapina syöksi koko hallinnon

sekasortoon, ja ne, jotka myöhemmin toimivat vanhemman osassa, oli eristetty järjestelmän elämänvirtapiireistä. [744:5]

Saamiensa ohjeiden mukaisesti esikunnan jäsenet eivät ryhtyneet sukupuoliseen jälkeläisten tuottamiseen, mutta he tutkivat huolellisesti omaa kokoonpanoaan ja ottivat tunnollisesti selvän jokaisesta ähyllisen (mielen) ja morontia-(sielu-) subteen kuviteltavissa olevasta vaiheesta. Ja Dalamatianssa oleskelunsa 33. vuotena, kauan ennen kaupunginmuurin valmistumista, Danin ryhmän numero kaksi ja numero seitsemän keksivät sattumalta ilmiön, joka liittyi heidän morontiaminänsä (niin kutsutusti ei-seksuaaliseen ja ei-aineelliseen) toisiinsa liittymiseen; ja tämän sattuman aikaansaannos **osoittautui ensimmäiseksi ensiasteiseksi keskiväliolennoksi**. Tämä uusi olento oli täysin näkyvä planetaarisen esikunnan jäsenille ja heidän taivaallisille työtovereilleen, mutta näkymätön eri ihmisheimojen miehille ja naisille. Saatuaan Planeettaprinsiltä valtuutuksen koko ruumiillinen esikunta otti asiakseen tuottaa samanlaisia olentoja, ja kaikki onnistuivat yrityssissään noudattaessaan Danin ryhmän pioneeriparin ohjeita. Näin Prinssin esikunta loppujen lopuksi saattoi olentonsa ensiasteisten keskiväliolentojen alkuperäisen 50.000-jäsenisen joukkokunnan. [744:9. Korostus minun]

Prinssi Caligastian saapumisesta alkaen planeetan siviilisaatio edistyi lähes kolmensadantuhannen vuoden ajan kokolailla normaalisti. Ellei oteta lukuun sitä, että Urantia oli elollisuusmuuntelujen sfääri, ja sen vuoksi altis evoluutioon kuuluvien epäsäännöllisyyksien aiheuttamille lukuisille poikkeuksille ja epätavallisille ilmiöille, se edistyi planetaarisella kehitysurallaan varsin tyydyttävästi aina Luciferin kapinaan ja samanaikaiseen Caligastian petokseen asti. Tämä katastrofaalinen väärinkäytös **on painanut tietyn leiman koko myöhemmään historiaan**. [752:4. Korostus minun]

Planeetan kapina

IHMISEN olemassaoloon Urantialla liittyviä ongelmia on mahdoton ymmärtää, ellei ole tietoa erästä menneisyyden suurista käännekohdista, eritoten planeetalla tapahtuneesta kapinasta ja sen seuraamuksista. Vaikkei tämä mullistus orgaanisen evoluution etenemistä vakavasti häirinytkään, muutti se silti sosiaalisen evoluution ja hengellisen kehityksen kulkua merkittävästi. Tämä tuboisa suuronnettomuus vaikutti syvästi planeetan kaikkeen muuhun kuin fyysiseen historiaan. [754:1]

Sellaisten olentojen kuin enkelien ja keskiväliolentojen oli hyvin vaikea kuvitella, että Caligastian ja Daligastian kaltaiset loistavat ja luotetut johtajat kulkisivat harhaan – tekisivät petollisen synnin. [758:4] Siksi heitä menetet-

tiin niin suuret määrät. Toisaalta ketään niistä ylönousemuskuolevaisista (melkein 200 miljoonaa), jotka olivat Jerusemin kansalaisia kapinan puhjetessa, ei menetetty. Sen katsotaan johtuvan siitä, että kuolevaisen ylönousemukseen kuuluva eloonjäämisen kokemus on paras vakuutus kapinaa ja varmin turva syntiä vastaan. [608:8]

Toisasteisten keskiväliolentojen alkuperä

Ne planeetan esikunnan kuusikymmentä jäsentä, jotka liittyivät kapinaan, valitsivat johtajakseen Nodin. He työskentelivät täysin sydämin kapinaprinsin hyväksi, mutta he havaitsivat pian, että heiltä oli riistetty järjestelmän elämänvirtojen tarjoama ravinto. He havahtuivat siihen tietoisuuteen, että heidät oli alennettu kuolevaisten olentojen asemaan. He olivat tosin ihmistä korkeammalla, mutta samalla he olivat aineellisia ja kuolevaisia. Heidän lukumääränsä kasvattamista tavoitellessaan Daligastia määräsi heidät välittömästi turvautumaan sukupuoliseen jälkeläistentuottamiseen – – . Epälojaali esikunta vaelsi Dalamatian lubistumisen jälkeen pohjoiseen ja itään. Heidän jälkeläisensä tunnettiin kauan aikaa nodiitteina ja heidän asuinpaikkansa ”Nodin maana”. [757:5]

Kahden tämän ryhmän jäsenen suoraan alenevan polven viimeinen edustaja oli kaunis nuori nainen Ratta, jonka Aataminpoika tapasi ja jonka kanssa hän meni naimisiin. Heidän lapsistaan sai myöhemmin alkunsa toisasteisten keskiväliolentojen ryhmä, 1984 jäsentä.

Luen tähän lopuksi lyhyen kappaleen IUA Journalista, joka valottaa mielestäni osuvasti meidän tämän päivän ihmisten edessä olevaa työtä (Neal Waldorp: ”Jälkiä hiekassa”, IUA Journal 4/2000):

”Ryhmä, jota meidän tulee palvella, ei koostu vain *Urantia-kirjan* lukijoista, vaan siihen kuuluu koko ihmiskunta. Meidän on edistettävä moninaisia ja toisiinsa kytkeytyviä metodeja, aivan kuten Planeettaprinsin alkuperäisen hallinnon huolena oli koko ihmiselon ja käyttäytymisen skaala.”

Ryhmissä tapahtuvaa työskentelyä varten oli laadittu kysymyksiä, joista alla yksi esimerkki:

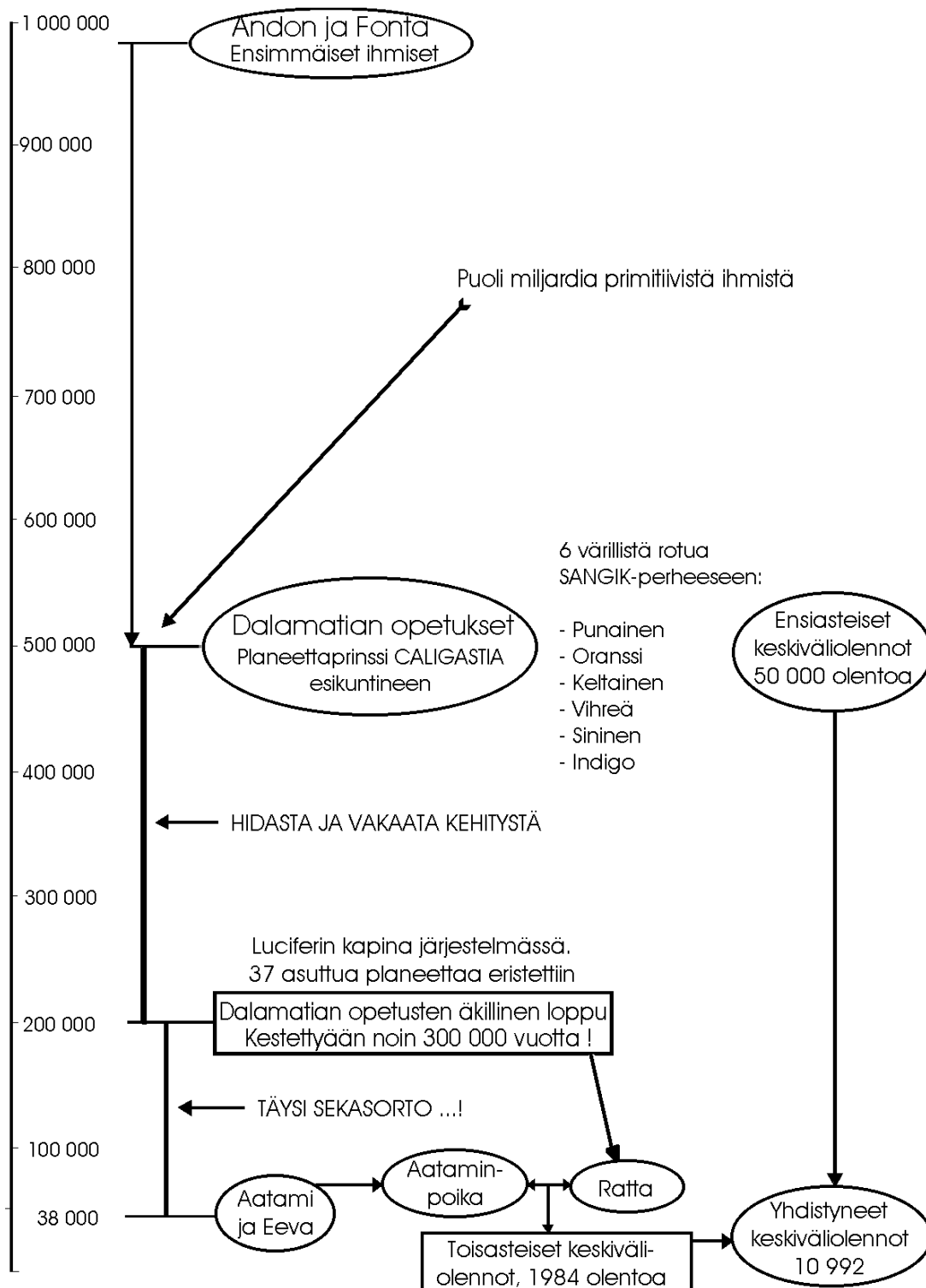
KYSYMYS: Mikä ”vahinko” meille ihmisille olisi koitunut, jos kaikki edeltävät käänteentekevät ilmoitukset olisivat sujuneet suunnitelmien mukaisesti...?

VASTAUS: Maapallolla olisi edelleen näkyvä taivaallisen auktoriteetin edustaja ja meidän olisi helppompaa uskoa, sillä ”näkisimme”. Emme siis täyt-

täisi agondonterien kriteerejä emmekä pääsisi siihen jaloön joukkoon mukaan.

Eristetyistä maailmoista tuleville ylösnousemuksellisille annetaan Jerusemissa vain heille tarkoitettu asuinsektori, ja heidät tunnetaan **agondontereina**. Se tarkoittaa evolutionaarisia tahdollisia luotuja, jotka kykenevät uskomaan, vaikeivät näe; pysymään lujina, kun joutuvat eristykseen, ja voittamaan ylitsepääsemättömiä vaikeuksia jopa joutuessaan toimimaan yksin. Tämä agondonterien toiminnallinen ryhmittely on voimassa koko paikal-

lisuniversumissa tapahtuvan ylösnousun ja koko superuniversumin läpikäymisen ajan. Se häviää Havonassa-oleskelun aikana, mutta ilmaantuu uudelleen heti Paratiisiin-pääsyn jälkeen ja pysyy peruuttamattomasti voimassa Kuolevaisfinaliittien Yhteisössä. Tabamantia on finaliitin aseman omaava **agondonteri**. Hän jäi eloon eräältä karanteeniin julistetulta sfääriltä, joka oli mukana ensimmäisessä ajallisuuden ja avaruuden universumissa koskaan sattuneessa kapinassa. [579:1]

Käänteentekevät ilmoitukset

RAIMO ALA-HYNNILÄ

Ilmoitukset, ja ennen kaikkea käänteentekevät ilmoitukset, ovat osa jumalallista suunnitelmaa, ja ne kuuluvat oleellisena osana evoluutioon ja evolutionaarisesti kehittyvän asutun planeetan kehityskulkuun.

Evoluutio etenee hyvin hitaasti omaa rataansa eteenpäin, ja ihmisen kehitys sekä fyysisesti että henkisesti on samanlaista hidasta kehitystä aikakaudesta toiseen. Tällainen hidas kehitys saavuttaa kuitenkin lakipisteensä aina jossain vaiheessa, ja tällöin kehitys uhkaa laantua, ellei sitä ilmoituksen avulla taas uudelleen saateta alulle.

Ensimmäisen ihmisen planeetalle ilmaantumisen jälkeen ihmiskunnan kehitystä seurataan tarkkaavaisesti, ja sopivin välein hengelliset olennot päättävät aina uudesta planeetan kehitykseen vaikuttavasta ilmoituksesta.

Normaalisti kehittyvällä sfäärillä ilmoitukset seuraavat toisiaan samantapaisesti, eli Planeetta-prinssin esikunta aloittaa nämä käänteentekevät ilmoitukset ja ne jatkuvat viimeisen Paratiisin Opettaja-Pojan tekemään ilmoitukseen saakka siten, että sfääri asettuu Valon ja Elämän stabiiliin aikakauteen.

Käänteentekevät ilmoitukset Urantialla aloitti ominaisuuksiltaan kaikin puolin loistava Planeetta-prinssi Caligastia, mutta sfäärimme joutui Prinssin petturuuden ja myöhemmin Aatamin ja Eevan hairahtumisen johdosta tielle, joka ei kehityskaareltaan vastaa lainkaan normaalisti kehittyvän sfäärin kehitystä.

Seuraavassa vertailussa olen kuvaillut rinnakkain Urantialle ja toisaalta normaalisti kehittyvälle sfäärille annettavia käänteentekeviä ilmoituksia.

Urantia	Normaalisti kehittyvä sfääri
<p>1. Planeettaprinssi Caligastia, joka petturuuden vuoksi menetti asemansa. Ei näkyväisessä fyysisessä olomuodossa. Caligastian esikunnan sata ruumiillista jäsentä, joiden opetus jatkui Dalamatiasta käsin yli 300 000 vuotta eli ajanjakson n. 500 000–200 000 eKr. Prinssin petturuuden vuoksi Kristus Mikael nimettiin lahjoittautumisensa jälkeen Urantian Planeettaprinssiksi. Mikaelin sijaisena toimii kuitenkin Makiventa Melkisedek, ja käytännössä planeetan hallinnosta vastaa vuorollaan kenraalikuvernööri, joka kuuluu ns. kahdenkymmenen neljän Urantian neuvonantajien ryhmään.</p>	<p>1. Planeettaprinssi Prinssin hallitus jatkuu Valon ja Elämän aikakaudelle saakka riippumatta Aineellisten Poikien, Opettaja-Poikien ja Hallinnollisten Poikien tehtäväkäänneistä. Prinssi julistetaan Planeettahallitsijaksi Valon ja Elämän aikakauden alussa. Prinssi polveutuu Luoja-Pojasta ja Jumalallisesta Hoivaajasta. Normaalisti kehittyvällä sfäärillä alkukantaiset ihmiset ovat oleskelleet jo kauan aikaa ja tämä aika ennen Prinssin ilmestymistä vaihtelee suuresti: aina 150 000 vuodesta yli miljoonaan vuoteen.</p>
<p>2. Aineellinen Poika ja Tytär Aatami ja Eeva, joiden oli määrä toimia maapallon väestön fyysisinä kohentajina. He elivät maapallolla näkyväisessä muodossa ja opettivat täällä yli 500 vuotta. Hairahtumisesta johtuen aktiivinen opetusvaihe oli huomattavasti lyhyempi. Aika noin 38 000 vuotta sitten. Aatami ja Eeva toimivat nykyisin Urantian ns. neuvonantajaryhmässä. Aatamin ja Eevan alullepanema rodunkohennus oli epäonnistumisestaan huolimatta kuitenkin erittäin merkittävä.</p>	<p>2. Aineellinen Poika ja Tytär Aineellinen Poika ja Tytär saapuvat sfäärille tarkoituksenaan viipyä siellä aikakaudesta toiseen, aina Valon ja Elämän aikakaudelle saakka. Saatettuaan alulle ihmisrodun biologisen kohentumisen he toimivat planeetan näkyvässä hallinnossa, ja Valon ja Elämän aikakaudella heidät ylennetään ns. yhteispääministereiksi. Prinssi esikuntineen hallitsee sfäärillä noin 500 000 vuotta ennen Pojan ja Tyttären saapumista, ja näiden yhteishallinto kestää normaalisti 25 000 vuotta.</p>

<p>3. Makiventa Melkisedek Paikallisuniversumin hätätילוika, joka lähetettiin maapallolle inkarnoituneena ihmisen hahmoon. Palestiinassa sijaitsevassa Saalemin kaupungissa vaikuttaneena hänen tehtävänsä oli ilmoittaa ja ylläpitää totuuden valoa aikalaistensa keskuudessa. Lahjoittautuminen kesti 94 vuotta. Tuli Urantialle 1973 vuotta ennen Jeesusta, ja lahjoittautumisensa jälkeenkin hän vaikutti ns. profeettoihin ja pyrki ylläpitämään totuutta aina Mikaelin ilmestymiseen saakka. Makiventa Melkisedekillä on planeettaamme edelleen pysyvä suhde Sijaishallitsija-Planeettaprinssin ominaisuudessa.</p>	<p>3. Hallinnollinen Poika Paratiisin Poika, joka kuuluu Avonaalien luokkaan ja polveutuu Iankaikkisesta Pojasta. Ensimmäinen hallintokäynti sfäärillä tapahtuu inkarnoituneena miehen hahmoon. Muut hallinnolliset käynnit tapahtuvat näkymättömässä hahmossa. Hallinnollisia Poikia voi vierailta useita peräkkäin, ja ajanjakso kestää yhteensä 25 000–50 000 vuotta. Ajanjakson alussa on saavutettu yksikielisyys, yksirotoisuus ja maailmanlaajuinen rauha. Uskonnon kansallisuus-sidonnaisuudet vähenevät oleellisesti.</p>
<p>4. Luoja-Poika, Jeesus Kristus Paikallisuniversumin luoja, Paratiisin-Mikael, Luoja-Poika, joka valitsi Urantian seitsemänneksi eli viimeiseksi lahjoittautumisplaneetakseen. Lahjoittautumiset tapahtuivat n. 150 milj. vuoden välein. Hän ilmoitti viimeisestä lahjoittautumisestaan jo yli 40 000 vuotta sitten ja syntyi 21.8. v. 7 eKr tänne maapallolle. Lahjoittautumisensa jälkeen hän sai paikallisuniversumissaan täyden hallitsijanvallan. Jeesus julisti: ”Jokainen, joka on nähnyt Pojan, on nähnyt Isän.” Erityisestä suhteesta planeettaamme kertoo se, että hän on lahjoittautumisensa jälkeen Urantian virallinen Planeettaprinssi.</p>	<p>4. Lahjoittautuva Paratiisin Poika Avonaalien luokkaan kuuluva Poika, jonka lahjoittautuminen kuolevaisen hahmossa on suurelta osin samankaltainen kuin Mikaelien luokkaan kuuluvan Pojan lahjoittautuminen, sillä erotuksella, että Avonaali julistaa: ”Jokainen, joka on nähnyt minut, on nähnyt Jumalan Iankaikkisen Pojan.” Lahjoittautuvan Pojan aikakaudelle on tunnusomaista maailmanlaajuinen moraalisen kulttuurin ja hengellisen totuuden tavoittelu. Maailmassa vallitsee vain yksi uskonto. Lahjoittautuvan Pojan jälkeinen aika-kausi voi kestää 10 000–100 000 vuotta.</p>
<p>5. Urantia-kirja Ilmoitus, joka annettiin kirjan muodossa ja julkaistiin v. 1955. Ainutlaatuinen ”tietopaketti” kosmologiasta, Jumalasta, Jumaluksista, taivaallisista olentoryhmistä, ihmisen kehityksestä, uskontojen kehityksestä ja Jeesuksen elämästä maan päällä. Uskotaan, että ilmoitus on annettu ihmiskunnalle seuraaviksi 1 000 vuodeksi eteenpäin. Kirjan tarkoitus on tuoda julki ennen kaikkea uusi ilmoitus Jeesuksen opetuksista ja elämästä maan päällä ja siten vaikuttaa ihmisen aitoon omakohtaiseen uskoon ja hengelliseen elämään.</p>	<p>5. Kolminaisuuden Opettaja-Pojat Opettajien alkuperä juontuu Paratiisin-Kolminaisuudesta, ja he saapuvat palvelemaan yksittäisille evolutionaarisille planeetoille, kun aika on kypsä hengellisen aikakauden alkuunsaattamiseksi. <i>Urantia-kirjassa</i> puhutaan kosmisen valaistumisen vuosituhannesta.</p>
<p>6. Seuraavat ilmoitukset Opettaja-Poikien vierailut, sivu 231:5: <i>Mutta jo nyt Opettaja-Pojat vierailevat maailmassanne tarkoituksenaan laatia suunnitelmia heidän bankkeissa olevan vierailunsa toteuttamiseksi sfäärillänne. Heidän on määrä ilmestyä Urantialle sitten, kun sen asukkaat ovat jo kutakuinkin päässeet elämellisyiden pauloista ja aineellisuuden kableista.</i> Kristus Mikaelin vierailu, sivu 1863:13: <i>Hän lupasi, että jonakin tulevana ajankohtana maan päällä esitettäisiin uusi ilmoitus valtakunnasta; niin ikään hän lupasi jonakin hetkenä tulla omassa persoonassaan takaisin tähän maailmaan;</i> – –. Makiventa Melkisedek ja hänen asemansa sijaishallitsijana; onko hän mahdollisesti ilmestytvä planeetallemme uudelleen jopa näkyvässä hahmossa? (Sivu 1025:2.) Aatamin ja Eevan tuleva suhde Urantiaan? (Sivun 1025:3–4 viittaukset.)</p>	<p>6. Toistuvat Opettaja-Poikien vierailut Toistuvat vierailut 1 000 vuoden välein ilmentävät planeetalla yhä uutta ja pidemmälle menevää jumalallisen totuuden ja kosmisen viisauden julkituloa ennen planeetan lopullista asettumista Valon ja Elämän loistavaan aikakauteen. Opettaja-Poikien aikakaudelle ovat ominaisia mm. seuraavat asiat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aito hengellisyys ja veljeys - ihmisen ikä noin 500 vuotta - työajan tarve 1h/pv - fuusioituminen Suuntaajan kanssa yleistä planeetalla - luonnollisen kuoleman käyminen yhä harvinaisemmaksi. <p>Aika voi olla pituudeltaan 1 000 vuotta tai enemmän, taikka useampia 1 000 vuoden jaksoja.</p>

7. Valon ja Elämän aikakausi

VALON JA ELÄMÄN aikakausi on ajallis-avaruudellisen maailman viimeinen evoluutioon kuuluva kehitystaso. Tällainen asuttu maailma on tullut tähän vaiheeseen suoriutumalla aluksi ensimmäisistä alkukantaisen ihmisen ajoista ja käymällä sen jälkeen läpi toisiaan seuranneet planetaariset aikakaudet: Planeettaprinssiä edeltävän aikakauden, Planeettaprinssin jälkeisen aikakauden, Aatamin jälkeisen aikakauden, Hallinnollisen Pojan jälkeisen aikakauden ja lahjoittautuneen Pojan jälkeisen aikakauden. Ja sen jälkeen Kolminaisuuden Opettaja-Poikien toisiaan seuranneet planetaariset tehtäväkäynnit ovat aina vain pitemmälle menevine, jumalallista totuutta ja kosmista viisautta ilmentävine ilmoituksineen

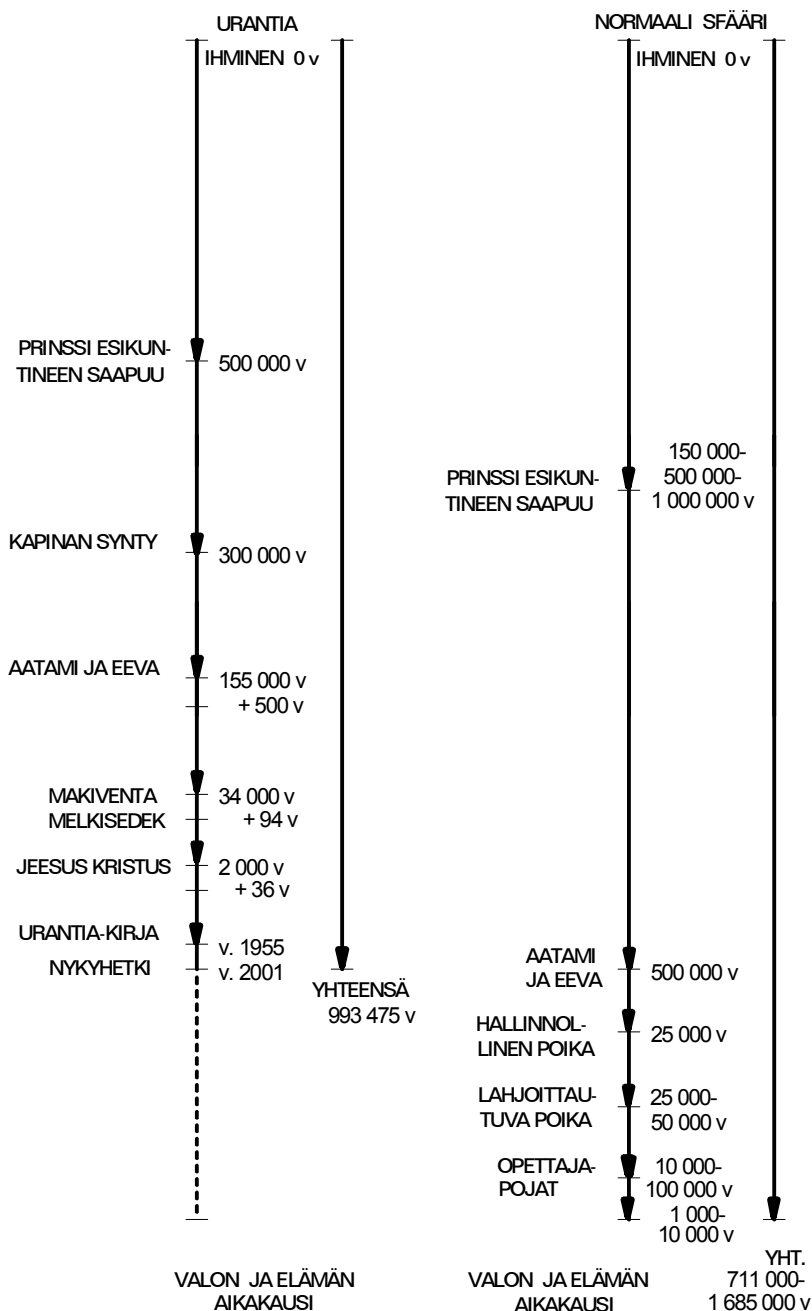
valmistaneet tällaisen maailman kaiken huipennuksena olevaa evolutionaarista saavutustasoa, vakiintunutta valon ja elämän statusta, varten. Näissä ponnistuksissa Opettaja-Pojat saavat aina nauttia Loistavien Iltatähtien ja toisinaan myös Melkisedekien antamaa apua, jotta lopullinen planetaarinen aikakausi vakiintuisi. [621:1]

Urantia-kirjassa annettujen tietojen avulla olen muotoillut seuraavaan aikajanakaavioon Urantialle annetut ja vastaavasti normaalisti kehittyvälle sfäärille annetut käänteentekevät ilmoitukset.

Eteneekö planeettamme evoluutio hitaasti omaa tahtiaan välillä jopa taantuen, vai onko ilmoitusten ansiosta kehitys nopeaa ja

suotuisaa, eteneekö Satanian planeetta 606 joutuisasti kohti Valon ja Elämän aikakautta? Tässäpä kysymys, johon kukaan kuolevainen ei pysty vastaamaan. Tietysti toivoisimme, että kehitys olisi joutuisaa ja ihmiskunnan tulevaisuus planeetallamme olisi turvaisea. Materialismissa rypevä ihmiskunta on kuitenkin vielä tällä hetkellä kaukana todellisista suurista edistystä merkitsevistä virstanpylväistä. Hengellisyyden tavoittelu ja ihmisten välinen keskinäinen rakkaus ja veljeys, joka johtaa ennen pitkää mm. yhteen uskontoon, ovat niitä virstanpylväitä, joiden saavuttaminen merkitsee vasta todellista planetaarista edistymistä. Kuitenkin eteenpäin vievä kehitys, vaikka hidaskin, on tärkeää, ja historiaa pitkinä aikajaksoina taaksepäin katsoen voin kyllä sanoa, että edistystä on tapahtunut ja tapahtuu koko ajan.

Huomionarvoista on, että planeetallamme on viimeisten noin 4 000 vuoden aikana annettu jo neljä käänteentekevää ilmoitusta, mikä on erittäin tiheä tahti verrattuna normaalisti kehittyvään planeettaan. Toinen huomionarvoinen tekijä on tietenkin se, että itse Jeesus Kristus Mikael-Poika inkarnoitui planeetallamme ja että hän on luvannut tulla tänne vielä takaisin, ja vieläpä se, että hän toimii planeettamme virallisena Planeettaprinssinä. Huolenpitoa planeettaamme kohtaan siis löytyy ja vieläpä kor-

keimmalta mahdolliselta tasolta.

Huomiota herättää ilmoituksissa myös se, että viimeisimmässä ilmoituksessa eli *Urantia-kirjassa* meille annetaan tietoaineisto, joka käsittää paikallisjärjestelmän, konstellaation, paikallisuniversumin, superuniversumin ja jopa keskusuniversumitasoin. Normaalisti kehittyvällä planeetalla näin pitkälle menevää tietoaineistoa eri tasoista annetaan huomattavasti pienemmissä erissä ja harvakseltaan. Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että planeetallamme on suotu viimeisimpien ilmoitusten ansiosta kaikki edellytykset kehittyä varsin nopeasti ja saavuttaa hyvinkin sitä etumatkaa, joka normaalisti kehittyvillä planeetoilla on ollut.

Aikakaaviota tarkastelemalla voidaan havaita, että normaalisti kehittyvä sfääri saavuttaa Valon ja

Elämän aikakauden hyvinkin 1,5 miljoonan vuoden kuluttua ensimmäisen ihmisen ilmestymisestä lukien. Mikäli Urantia voisi päästä ajallisesti samoihin lukuihin, olisi sukupolvien peräjälkeen asuttava tätä planeettaa vielä noin 500 000 vuotta, joten aikaa siihen vielä menee.

Olipa yksittäisen planeetan luonnollinen historiankulku millainen tahansa, olipa maailma ollut kaikin puolin lojaali, pahan saastuttama tai synnin riivaama – täysin näistä entisistä tapahtumista riippumatta – Jumalan armo ja enkelten hoiva johtavat ennemmin tai myöhemmin Kolminaisuuden Opettaja-Poikien saapumisen päivään. Ja viimeisen tehtäväkäynnin päätteeksi heidän lähtönsä avaa valon ja elämän ylivertaisen aikakauden. [600:3]

Internetistä siepattua

TOIMITTANUT SEPPO KANERVA

Englanninkielisellä URANTIAT-listalla **George Zuberbühler** kirjoitti kesällä 2000 synnistä aivan kuin hän olisi osallistunut suomenkielisen listan keskusteluun:

”Viidennellä vuosisadalla elänyt munkki Pelagius opetti, että ihmisen tahto oli ja on edelleen vapaa valitsemaan hyvän ja pahan välillä. Mitään Aatamin kautta ilmaantunutta perisyntiä ei ole olemassa. Jokainen maailmaan syntynyt vauva on syntiinlankeemusta edeltäneen Aatamin kaltainen; hänestä tulee syntinen vasta kun hän tekee syntiä. Pelagius tuomittiin kerettiläisenä eli harhaoppisena. Hänen opetuksensa on vastoin Raamatun opetusta, jonka mukaan olemme ’luonnostaan vihan alaisia’ (Kirje efesolaisille 2:3) ja teemme syntiä, koska olemme syntisiä. Pelagius sanoi meidän kykenevän Jumalan käskyjen noudattamiseen, sillä Jumala on

antanut meille sellaisen kyvyn. Mitään lunastusta ei siis tarvita, ja Jeesuksen ristinkuolema on pelkästään valtava rakkauden, nöyryyden, kuuliaisuuden ja uhrautuvuuden osoitus. Pelagiuksen ’harhaoppi’ on yllättävän yhtäpitävä *Urantia-kirjan* opetusten kanssa.”

Vuoden 2000 kesäpäivillä kuultiin **Jyri Härkösen** esitelmä aiheesta synty. Esitys kirvoitti jälkikeskustelun URANTIAS-listalla kesällä 2000. Vilkas keskustelu jatkui pitkään, ja on mahdotonta toistaa sitä tässä. Seuraavassa vain muutamia poimintoja.

Kristina Siikala viritti keskustelun seuraavalla postauksella: ”Voidaan tietysti herjana sanoa, että synty kiinnostaa koska sitä on niin mukava tehdä. Ehkä oikea syy on kuitenkin se, että olemme kaikki kasvaneet hyvin syntikeskeisen uskonnon vaikutuspiirissä. Moni potee turhaa ja

väärää syyllisydentuntoa. Itse tunnen syyllisyyttä siitä, etten tunne riittävästi syyllisyyttä; kunnon kristitynhän kuuluu tuntea syyllisyyttä!

”Perisynty kuuluu olennaisena osana luterilaiseen oppiin, *Urantia-kirja* ei sitä tunne. Taipumuksemme pohtia ja luetella niitä yksittäisiä tekoja tai tekemättä jättämissä, jotka ovat syntiä, lie nee sekin kasvatuksemme perua.

”Sitä, mikä todella on syntiä, ei ole mukava tehdä. Synty on Isän tahdon tietoisesta rikkomista.

”Esitettiin myös kysymys, onko se syntiä, että tietoisesti rikkoo sitä vastaan, minkä ajattelee olevan Jumalan tahto. Jos vilpittömästi ajattelen Jumalan tahdon olevan, etten syö omenaa, ja silti syön, niin teko on silloin synti. Vai onko? Jos ajattelen, että Jumalan tahto on, että kaikki väärauskoiset pitää tappaa, mutta en sitä tee, olisi sekin näin ollen synti. Jokainen ymmärtää, että tällaisessa ajattelussa on jotakin mätää. Ihmiset ovat

kautta aikain perustelleet kai-kenlaisia mielettömiäkin teko-jaan Jumalan tahdolla. Kuvitel-tua Isän tahtoa käytetään anta-maan omille teoille oikeutus.

”Synti on sen tietoista rikko-mista, mikä todella on Isän tahto. Ja mistä sen tietää, mikä to-della on Isän tahto? Voiko sen tietää? Jollei sitä tiedä, niin syntiä ei ole olemassakaan?”

Kari Kuosmanen vastasi: ”Synnistä puhuminen on kama-lan vaikeata, koska siitä riippu-matta, miten sana määritellään, jokaisella on siitä aivan oma asenteisiin ja uskonnollisiin nä-kemyksiin pohjautuva käsityk-sensä.

”Minusta on helpompaa, kun ei mennä vanhatestamentilliselle tekojen tasolle yritettäessä yksi-löidä syntiä. Yksittäisistä teoista sinänsä on vaikea käydä arvo-keskustelua, etenkin jos tekoon vaikuttaneet motiivit eivät ole tiedossa. *Urantia-kirja* ei juuri-kaan lietso synnintuntoja. Jos pohjaudutaan varsin laajasti hy-väksytyyn synnin määritelmään, että synti on Jumalan tahdon vastaista tietoista toimintaa, se asettaa ihmisen kyvyn syntiin varsin ahtaisiin raameihin. Useimmissa tapauksissa se, mikä toiminnallisesti voidaan ajatella synniksi, onkin vain ihmisen rajoittunutta hengellistä kehitys-tä.

”Eläin ei tee syntiä. Ei siis myöskään yksikään ihminen, joka rajoittuu jäämään eläimen tasolle. Yksi tapa – joka ei suin-kaan ole ainoa tapa – tarkastella syntiä, on katsoa sitä ihmisen henkisen kehityksen kannalta. Silloin syntiä voisi tarkastella seuraavan määritelmän pohjalta: Syntiä on kaikki se, joka pyrkii estämään ihmisen henkisen kas-vun. Tällöin synti toimii erään-laisena indikaattorina sille, osoittaako ihminen halua kasvaa,

vai haluaako hän pysyä eläimenä. Lipsahduksia sattuu jokaiselle, mutta kun jokin lipsahdus muuttuu ihmiselle pinttyneeksi tavaksi, silloin tuo tapa varmalla voimalla estää ihmisen henkisen kasvun; se kasvaa synniksi.”

Risto Mäntynen puolestaan laushti: ”Kristillistä opetusta saaneena olen itsekkin kokenut syyllisyyttä siitä, etten joinakin aikaisempina ihmiseloon kuulu-vina aikoinani ole tohtinut pukea tuota perisyntin kaapua päälleni. Mutta sen tohdin sanoa, että juuri perisyntioppi tekee näinä myöhempinä aikoina minulle kristinuskon oppirakennelman (niin kuin sen tunnen) perin vastenmieliseksi. Tarvitaan uhri (Jumalan Poika), jonka avulla me maan matokset saamme kaikki todelliset ja kuvitellut syntimme anteeksi. Mutta parempihan se kyllä niin on, jos vaihtoehtona olisi esikoisen uhraaminen alta-rilla, eikä huvittaisi lähteä teu-rastamaan lammasta yhtä vähän kuin kukonpoikaa kotialttarille tuimakatseisen Jumalan silmien alle. Rohkea hyppy siis ihmisen evoluutiossa. Mutta kuka on sanonut, ettei yksilö voisi ottaa kolmannella Jeesuksen jälkeisellä vuosituhanella sitä toistakin askelta ja antaa Isän rakkauden huuhtoa virvoittavasti sieluaan. Miksei voisi kurkottaa kohti ikuisuutta, joka toistaa hiljaisen kaiun siitä Isän täydellisestä suunnitelmasta, jossa osasi ei ole merkityksetön!

”Olen siis sitä mieltä, että täs-sä asiassa evoluutio on ollut tehokasta. Ei tarvitse kurkistaa edes kauas viime vuosituhanen loppuun Euroopassa, kun voi ymmärtää, mistä on ollut kysy-mys. Ehkä synnin korostaminen on ollut tarpeellista siksi, että meno länsimaissa on pysynyt edes jotensakin aisoissa. Turha on kai kehitymättömälle mie-

lelle julistaa yksilön lopullista vapautta ja jumalallista alkupe-rää, koska se pahimmillaan joh-taisi vain itsethostuksen tarpeen, piittaamattomuuteen toisia kohtaan ja anarkiaan yhteiskun-nassa. Kyllä vapaus tulee sitten-kin kokea yhdessä kosmisen todellisuuden ja ikuisten vel-voitteiden tunnistamisen ja tun-nustamisen kautta.

”Urantialla emme kaipaa enää toista Luciferin manifestia. Syn-tiin voi langeta vain itseensä ylpistymisen kautta; synnillä on *Urantia-kirjan* mukaan oma evo-luutionsa. Syntiinlankeemus käy erheen kautta. Erheistään ihmi-nen saa aivan varmasti palautet-ta. Monet meistä ovat niin hömmelöitä, etteivät osaa tuota palautetta pitkiin aikoihin lukea. Joillakuilla siihen voi mennä ihmiselämä. Joskus se voi olla paatunuttakin, mutta synniksi se muuttuu silloin, kun on erheensä kanssa kasvotusten Jumalan edessä eikä millään osaa enää peräytyä, vaan jatkaa samaa rataa ja uhmaa itseydellään koko kos-moksen harmoniaa: ’Minä olen tärkeämpi kuin joku muu!’ Syn-nille täytyy siis olla ominaista se, ettei tiedä pelkästään, että jotkut rakastavat lähimmäiset pitävät tekoa vääränä, vaan syntiä teh-dessään yksilön täytyy tuntea oman Taivaallisen Isänsä tahto ja kaikesta huolimatta itseriittoi-sena päätyä toimimaan tuota tahtoa vastaan.

”Tällaisella yksilöllä on toki oman ylpeytensä korostamiseen finiittisyydessä potentiaalinen oikeus, koska ilman tätä oikeutta Korkein olisi pelkkää teoriaa. Oma kokemuksemme olisi mer-kityksetöntä, eikä absoluuttista hyvyyttä, ikuista kauneutta ja ääretöntä totuudellisuutta voitai-si koskaan ammentaa tyhjiin – ja mitä silloin olisi elämäsi? Olisiko se mielenkiintoista? Olisiko se kenties seikkailu? Vai olisiko se

pelkkä ajallisuuteen katoava arkinen röyhtäisy?

”*Urantia-kirja* selvästikin koettaa korostaa henkilökohtaisen uskonnon merkitystä. Uskosi kanssa olet loppujen lopuksi yksin Jumalasi edessä. Ja miten tämä liittyy syntiin? Siten, että jos uskosi kanssa olet kuin nalli kalliolla, paljaana ja alasti Isäsi edessä, samoin täytyy olla myös syntisi, henkilökohtaisen kapinasi osalta. Uskoa, yhtä vähän kuin syntiä, ei kukaan ulkopuolinen voi tuomita. Se on sinun ja Isäsi välinen asia.”

Kari Kuosmanen jatkoi: ”Oikeastaan Riston pohdiskeiluissa jo tuli selkeästi ilmi se, että pelkkien tekojen pohjalta on vaikea ruveta arvioimaan ihmisen sisintä. Ei hyödytä jäädä vain ihmettelemään ihmisen käsittämättömän pahoja tekoja. Kaikenmuotoinen pahuus ja raakuus kuuluvat ihmisen animalistispiraaseen olemukseen. Syntiä mitataan sen sijaan hengellisestä perspektiivistä. Jokainen ihminen, jolla on eläinperäinen tausta, on taipuvainen toimimaan eläimellisten viettien pohjalta. Sitä voisi kutsua pedoksi ihmisessä. Petoa ei pidä kauhistella, vaan se pitää mahdollisimman hyvin tuntea itsessään. Nämä voimat toimivat ihmisessä osoituksena hengellisestä kehittymättömyydestä, ja niin kauan kuin ihmisyyksilö on tietämätön omasta eläimellisestä taustastaan ja sen mukana tulevista käyttäytymismalleista, hän on aika lailla noiden kauhistuttavien toimintamallien armoilla. On vaivatonta kauhistella Hitlerin, Stalinin, Idi Aminin ja muiden pikkuhullujen tekoja, mutta tärkeää on olla tietoinen siitä, että tietyissä oloissa minä voisin tehdä samanlaisia kauheuksia – ja teenkin, pienemmässä mittakaavassa. Jos se nyt on jokin puo-

lustus. Pitää olla ensin tietoinen hyvästä ja pahasta, jotta teoisiaan ’kohoaisi’ synnin tasolle. Kun on täysin tietoisesti valinnut pahan ja kehittänyt siitä itselleen tavan, on luonut samalla tilanteen, jossa henkinen kasvu on täysin mahdotonta.

”*Urantia-kirjan* tarkat psykologiset analyysit Juudas Iskariotin ajattelusta ja toiminnasta ovat tästä erinomainen esimerkki. Jokainen joka edes jossain määrin pystyy samastumaan siihen sairaaseen riemun tunteeeseen, jota Juudas tunsikin päätöksensä kosta Mestarilleen, tietää, mitä synti on.”

Risto Mäntynen vastasi Kari Kuosmaselle: ”Sanoit: ’Kaikenmuotoinen pahuus ja raakuus kuuluvat ihmisen animalistispiraaseen olemukseen ... Petoa ei pidä kauhistella, vaan se pitää mahdollisimman hyvin tuntea itsessään. Nämä voimat toimivat ihmisessä osoituksena hengellisestä kehittymättömyydestä.’

”Oletko varma, Kari, ettei tähän ajatteluusi liity ripausta menneestä ja ettei tämä ihmisen kaksinaisen luonteen korostaminen juuri ole johtanut aikaisempien aikojen viisaita kehittelemään käsitettä perisyntistä?”

”On totta, että ihmisyyksilön alku on puhtaasti eläimellinen ... Kirja paljastaa kuitenkin merkityksellisen seikan. Ihmislapsi on luonnostaan kykenevä tekemään hyvää, ja ensimmäisen positiivisen moraalisen valinnan jälkeen Ajatuksensuuntaaja asettautuu asumaan ihmisen sisimpään. Näyttäisi siltä, että ihminen on alkujaan hyvä, ja varttuva lapsi kuin *tabula rasa*, johon ei arvolutauksena liity mitään pahaa. Ihminen on luonnostaan vilpittön, josta osoituksena ovat lasten terävät, mutta silti täysin vilpittömät huomautukset.

”En myöskään haluaisi sanoa, että ’kaikenmuotoinen pahuus ja raakuus kuuluvat ihmisen animalistispiraaseen olemukseen’. Viittaan kirjan huomautukseen tanassa seisovasta luolamiehestä, joka pörröttävine tukkineen, takkuisine partoineen ja nuijineen näyttäisi perin vastenmieliseltä, mutta heti kun kuvaan lisätään perhe ja perhettä uhkaava peto, kuva kertoo kosmisten velvoitteiden täyttämistä.

”Haluaisin itse lopettaa kaikki viittaukset keskusteluun ihmisen dualistisesta alkuperästä. Ihmisessä ei asu petoa; ihmisessä asuu inhimillinen ihminen ja Ajatuksensuuntaaja. Ihminen on alkujaan vain hyvä, ja vain omilla onnettomilla päätöksillään ihminen voi olla julistamatta ikuista totuutta. Mielestäni nyt on aika julistaa Jumalan hyvyyttä ja siinä samalla totuutta siitä, että ihmisellä on sama potentiaali hyvyyteen kuin hänen Taivaallisella Isällään. Samalla tämä julistus edellyttää opetusta Korkeimmasta ja siitä filosofisesta oivaluksesta, että absoluuttinenkin hyvyys, kauneus ja totuus voivat täytyä kokemuksen kautta. Vasta tämän julistuksen jälkeen on aika pohdiskella seikkoja, jotka johtavat yksilön harhateille; sitä, mikä osuus on onnettomilla olosuhteilla, mikä geeniperimällä, ja etenkin sitä, mikä osuus on ihmisen vapaalla tahdolla.”

Mutta ei keskustelu tähän päätynyt, vaan **Kari Kuosmanen** vastasi: ”Ihmisen pahuus ja raakuus tarkoittivat tässä yhteydessä niiden vertaamista hänen sosiaaliseen sivilisaatioonsa. Useiden meistä tekisi mieli reagoida viettien pohjalta käyttäytymällä aggressioiden, seksuaalisten himojen tai itsekkäiden etuuskien saavuttamisen pohjalta. Näinhän eläimetkin tekevät. Ei ihminen ole toiminnaltaan edennyt ko-

vinkaan kauaksi eläinsukulaisten-
sa käyttäytymismalleista. Eihän
näissä eläimellisen käyttäytymi-
sen muodoissa sinällään mitään
pahaa ole, ennen kuin ihmiset ja
kehittyvät sosiaaliset normistot
alkavat pitää niitä pahoina.

”On pelkästään perspektiivin
valinta, pidämmekö itseämme
inhimillisinä eläiminä vai eläimellisinä
ihmisinä. Sivistynyt
ihminen hallitsee eläimelliset
tarpeensa, mutta pystyy suhtau-
tumaan empatialla niihin ihmi-
siin, joilla primitiiviset reaktiot
kumpuilevat esiin.

”Hyvä ja paha ovat relatiivi-
sia, suhteellisia, ja niistä väitte-
leminen on kuin makuasioista
kiistelemistä. Olen kovasti samaa
mieltä Riston kirjoituksen kans-
sa. Minulla ei ainakaan ole pie-
nintäkään halua ruveta ajattele-
maan koko asiaa hyvä-paha-
akselilla. Kyllä minulla on usko
siihen, että mikäli ulkoiset olo-
suhteet eivät sitä estä, ihmisestä
kasvaa pääsääntöisesti hyvä.
Mutta henkinen kasvu ei aina-
kaan minussa tapahdu itsestään.
Kyllä siinä vaaditaan välillä ko-
vaakin primitiivisten käyttäyty-
mismallien vastaista taistelua.
Eikä niissä taisteluissa aina edes
pääse voitolle.”

Risto Mäntynen vastasi vä-
lillä **Sinikka Liljalle**, joka muun
muassa totesi: ”Emme voi panna
vastuuta sille tosiasialle, että
olemme eläimestä peräisin.”
Risto: ”En tiedä hyödyttäisikö se
mitään, että ihmiset luokiteltai-
siin hyviin ja pahoihin. Parasta
olisi kertoa ihmisille, että heillä
on mahdollisuus mitä suurim-
paan hyvään, ja lopullinen va-
linta on heidän. Syntiä tulisi
pohdiskella pikemminkin hen-
kilökohtaisena asiana, omaa ju-
malasuhdettaan analysoiden. Se
ei meitä auta, että julistamme
jotkut kehittymättömät lähim-

mäisemme synnintekijöiksi ja
julistamme heille ikuista kado-
tusta helvetissä. *Urantia-kirja*
kehottaa meitä aina positiiviseen
asenteeseen kaikkia luotuja
kohtaan. Eikö juuri Isä Jumala
rakasta suuresti kaikkia luotujaan
silloinkin, kun heidän erheensä
on kasvanut synniksi? Eikö hän
odota viime tippaan, että nuo
luodut aidosti katuisivat tekojaan
ja tunnustaisivat jumalallisen
suunnitelman lopullisuuden?

”Pahuus on olemassa ajalli-
suudessa. Jumala ei paha tunne.
Kokemuksellisuuden tarkoituk-
sena ei ole rääkätä luotuja kehit-
tymättömissä maailmoissa raa-
kuuden ja pahuuden keskellä.
Kokemuksellisuuden hedelmät
korjataan pikemminkin siksi, että
luotu pystyy vastustamaan paha-
a ja tekemään viime kädessä oike-
an valinnan. Korkein manifes-
toituu vain näitten positiivisten
valintojen kautta.

”Heittäköön se ensimmäisen
kiven, joka ei ole syntiä tehnyt’,
sanoi Jeesus. Mielestäni tätä lau-
setta ei pidä tulkita niin, että
Jeesus antaisi meidän ymmärtää,
että olemme kaikki syntisiä ja
joudumme ikuisen kadotuk-
seen. Ei ollenkaan. Mielestäni se
on tulkittava niin, että meistä
kuolevaisista ei ole jumalallisiin
tehtäviin. Voimme tuomita ih-
misen karkeat teot ja pyrkiä toi-
mimaan niin, että positiivinen
asenne tarttuisi näihin karkeisiin
lähimmäisiimme. Mutta viimei-
sen tuomion julistajiksi meistä ei
ole.

”Joskus aikaisemmin tuntui
siltä, että elämä on perusteiltaan
kuin suurta lottoarvontaa. Myö-
hemmin olen kuitenkin oman
kokemukseni perusteella tullut
taipuvaiseksi ajattelemaan pi-
kemminkin niin, että tietoisuu-
den kasvaessa on helpompi
huomata myös merkkejä elämän

suurten arkkitehtien työsken-
telystä. Paradoksi sinänsä, että
etenkin kapinaplaneetallamme
näyttää ensisilmäyksellä siltä, että
elämä on pelkkää kaaosta, josta
on turha hakea järjestystä. Mutta
pienen fundeeraamisen (tarkoit-
taa tässä *Urantia-kirjan* pitempi-
aikaista tutkimista) jälkeen voin
hyvinkin päätyä perustellusti
sellaiseen havaintoon, että ympä-
ristössäni näkyy mitä hienoin
arkkitehtoninen suunnitelma, ja
voin huokaista: ’Siihen, mihin
täydellinen Luoja ryhtyy, ei voi
liittyä kuin mitä tarkin sunni-
telma, joka ei pelkästään ole
hyvä ja huolellinen, vaan on
myös kaunis ja lopulta myös
sangen oikeudenmukainen.’

”Vain ihmisen pienuudesta,
sammakkoperspektiivistä ja ko-
kemuksen puutteesta johtuu se,
että jumalallinen suunnitelma
paljastuu yksilölle, finiittiselle
luodulle, pala palalta, pikku hiljaa
ja hitaasti. Ja tämäkin seikka on
saman jumalallisen suunnitelman
mukainen.

”Sanoit: ’Emme voi panna
vastuuta sille tosiasialle, että
olemme eläimestä peräisin.’ Oi-
keassa olet, Sinikka. Emme voi
antaa, lainata emmekä myydä tai
kaupata vastuuta, emme enke-
leille emmekä lähimmäisellem-
me, emme Jumalille emmekä
eläimille. Itse me vastuumme
kannamme. Alussa se ehkä tun-
tuu raskaalta, mutta kokemuksen
myötä jo opimme siitä, kuinka
jokaisen askelman, jokaisen
omaksumamme ikuisen arvon
jälkeen tämä vastuu tuntuu en-
tistä kepeämmältä, kunnes jona-
kin kauniina ikuisuuden päivänä
nämä vastuut ovat meille kuin
leikkejä, huolettoman sunnuntai-
iltapäivän pelejä.”

Miten keskustelulistoille liitytään ja miten niiltä poistutaan

Urantia-säätiö pitää yllä seuraavia keskustelulistoja:

URANTIAT	englanninkielinen, keskustelun aiheena <i>The Urantia Book</i>
FORUM	englanninkielinen, Urantia-liikkeen asioista käytävään keskusteluun
URANTIAS	suomenkielinen, aiheena <i>Urantia-kirja</i>
URANTIAE	espanjankielinen, teemana <i>El libro de Urantia</i>
URANTIAF	ranskankielinen, aiheena <i>Le Livre d'Urantia</i>
IUA-LIST	englanninkielinen, IUA:n järjestökeskustelua varten.

IUA-LIST-ryhmään osallistumisen edellytyksenä on IUA:n jäsenyys, eli Suomesta keskusteluun voivat osallistua Suomen Urantia-seuran jäsenet.

Muille listoille voi liittyä kuka tahansa. Keskusteluun osallistuminen edellyttää asiassa pysymistä: keskustelupuheenvuorojen tulee siis liittyä *Urantia-kirjaan* ja sen opetuksiin. Keskustelijoilta edellytetään myös sivistynyttä kielenkäyttöä; henkilöön käyvät loukkaukset ja alatyyliset ilmaisut ovat kiel-

lettyjä. Kaikkia listoja valvovat Urantia-säätiön kullekin listalle nimittämät listaoperaattorit, jotka voivat antaa varoituksen sääntöjen rikkomisesta. Toinen varoitus johtaa automaattisesti listalta erottamiseen joko määräajaksi tai lopullisesti.

Liittyminen suomenkieliselle URANTIAs-listalle käy seuraavasti:

1. Lähetä siitä osoitteesta, johon haluat listapostisi toimitettavaksi, sähköpostiviesti Urantia-säätiölle osoitteeseen majordomo@lists.urantia.org
2. Subject-riville ei tarvitse kirjoittaa mitään.
3. Kirjoita viestin tekstiosaan: **subscribe urantias**.

Muuta ei tarvita. Kun kirjautuminen on tapahtunut, saat siitä kuittauksen. Jos haluat poistua listalta, menettely on muutoin sama, mutta kohdan 3 tekstiksi tulee kirjoittaa: **unsubscribe urantias**.

Kirjautuminen ei turvallisuussyistä tapahdu koneellisesti, vaan viestisi luetaan ja listalle liittäminen tapahtuu manuaalisesti. Kuittaus saattaa näin ollen viipyä päivän tai kaksi. Ongelmatilanteissa voit kääntyä Urantia-säätiön Helsingin-toimiston puoleen; osoitteemme on urantia-saatio@urantia.fi

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä

MATTI TOSSAVAINEN
(Osa 2/2)

Jumalan mielen tunnetuksi tekeminen

Jumalan mielen tunteminen ei Ajatuksensuuntaajalla varustetulle ihmiselle ole sen suurempi mysteeri kuin minkä tahansa muun mielen – ihmismielen tai sen yläpuolelle kuuluvan mielen. Suuntaaja antaa meille ne virikkeet, joiden perusteella jumalakäsityksemme ja niin muodoin myös

ymmärrys Isän mielestä syntyy. Suuntaaja edustaa jumaluusläsnäoloa, ja juuri Suuntaaja pystyy välittämään meille ideaalit, jotka oman tahtomme mukaisesti omaksumme Jumalan mielen ominaisuuk-
siksi. *Menetelmä, jonka avulla voit hyväksyä toisen henkilön idean omaksesi, on sama, jonka avulla voit "antaa mielen, joka oli Kristuksessa, olla myös sinussa."* [1123:1]

Totuuden tuoja

Muistiaineiston kertyminen muodostaa pohjan luodun olennon alkeellisimmasta tietoisuudelle. Viisautta saadaan aikaan yhdistelemällä ja ryhmittelemällä uudelleen muistiaineistoa. *Totuus tuodaan viisautta omaavan yksilön saataville vuodattamalla tällaiseen mieleen Isän ja Poikien henget: Ajatuksensuuntaaja ja Totuuden Henki.* [1111:8] *Tiedon tavoittelu on tiedettä, viisauden etsintä on filosofiaa, Jumalan rakastaminen on uskontoa, totuuden isoaminen on revelaatio, ilmoitus.* [1122:8] Totuus on dynaaminen, alati muuttuva käsite, jonka esille tuominen on erityisesti Ajatuksensuuntaajan tehtävä. Totuus on siis aina ilmoitus. *Se on itseilmoitus, kun se ilmaantuu sisimmässä olevan Suuntaajan toiminnan tuloksena; se on käänteentekevä ilmoitus, milloin se esitetään jonkun muun taivaallisen vaikuttajan, ryhmän tai persoonallisuuden toiminnan välityksellä.* [1109:4] Lisäksi: *Tietoisuus Suuntaajasta pohjautuu totuuden äylylliseen vastaanottamiseen, mielen tuolle puolen menevään hyrnyden tajumaiseen ja siihen, että persoonallisuus motivoituu rakkaudelle.* [1139:6]

Positiivisuuden ja altruismin herättäjä

Aikuisten ihmisten elämänasenne voi olla parhaimmillaan positiivista, mutta pahimmillaan kovin kielteistä. Suhtautuminen elämään voi kehittyä ajautumisen tuloksena, mutta se voi olla myös tahtoon ja päätöksiin perustuvaa. Juuri näihin päätöksiin Suuntaaja yrittää vaikuttaa. Suuntaaja pyrkii kääntämään luodun elämänasenteen myönteiseksi, kun taas ihmisen vieraantuneisuus elämän peruskysymyksistä ja Suuntaajan johdatuksista voi päätyä turhautumiseen, jopa elämän kieltämiseen.

Lasten asenne on luonnostaan positiivista ja hyvää. *Kun sanotaan lapsen olevan positiivinen, viitataan hänen moraalisiin virikkeisiinsä, niihin mielen valmiuksiin, joiden ilmaantuminen on merkinä Ajatuksensuuntaajan saapumisesta.* [1131: 4]

Omista eduista huolehtiminen liitetään ihmisen egoon, kun taas muuta kuin minäkeskeisyyttä osoittavat halut vuorostaan lähimmäismielisyyteen – altruismiin. Pyyteettömyydenhalu samaistetaan tavallisesti johonkin itsensä ulkopuolella vaikuttavaan voimaan – Jumalaan (1131:9). Suuntaaja pyrkii asettamaan kunkin luodun kehitystason mukaisten motiivien rinnalle hieman edistyksellisemmät impulssit, joiden tarkoituksena on johdattaa kuolevaisen mieli valitsemaan oman egonsa ulkopuolisia – altruistisia – tavoitteita (1131:6, 9). Pyrkimys todelliseen epäitsekkyteen johtuu Opasta-

jan henkijohdatuksista ihmisen sisimmässä (1134:1).

Kuolevaisen päättäessä noudattaa kulloinkin annettuja henkijohdatuksia ja näiden päätösten toistuessa yhä ennakoitavammin hän edistyy hyvän matkaa omassa sielu- ja henkikehityksessään. Se, mikä tekee valinnoista hankalia, on moraaliseen valintaan usein liittyvä moraalinen ristiriita. Valintojen hankaluutta lisäävät kuolevaisen mielen pelko, vitkaisuus, jopa halu mennä siitä, missä aita on matalin. Päätökset, hankalatkin, ovat pitkällä aikavälillä kasvattavia ja onnellisuutta tuovia.

Kuolevaisen tahtoon alistuja

Suuntaajan voisi odottaa toimivan päättäjänä työparin Suuntaaja–kuolevainen suhteen. Suuntaajalla todetaankin olevan tahtotoimintaa, vaikka emme kykene sitä täysin ymmärtämään. Tahtotoiminnan sanotaan olevan esipersonallista, vaikka Suuntaaja edustaakin absoluuttista olentoa ollen itse absoluuttinen entiteettipiste (1216:3). Kautta universumien persoonallisuus on ylistein, ei alisteinen (1183:6). Persoonallisuus pyrkii myös ympäristönsä dominanssiin (1229:2). Tätä taustaa vasten esipersonallinen olento on alisteinen persoonallisen olennon tahdolle. Siten päättäjän rooli Suuntaaja–kuolevainen-työparissa muuttuukin päinvastaiseksi: persoonallisuuden omaava kuolevainen toimii päättäjänä ja Suuntaaja alistuu luodun tahtoon, ts. täydellisyys alistuu epätäydellisyydelle! Ei toki niin, että Suuntaaja hyväksyisi luodun kaikki päätökset, vaan Suuntaaja ohjaa, opettaa ja odottaa, kunnes luotu samaistaa tahtonsa Suuntaajan tahtoon. Luodun ehdoton päätöksenteon suvereniteetti koskee vain luodun omaa tulevaa kohtaloa, muilta osin se on rajoitteinen (1303:3). Opastaja ei pyri päättämään luodun puolesta, mutta Suuntaaja pyrkii parantamaan luodun tahtotoiminnan laatua ja saamaan sen sointumaan Isän tahdon mukaiseksi. Lopulta luodun oppiessa noudattamaan täydellisesti Isän tahtoa tulos on täsmälleen sama kuin Suuntaaja on sen alunperin halunnutkin olevan. Mutta tällainen prosessi vie kauan aikaa.

Toinen ehkä hyvin ymmärrettävä syy alistua luodun olennon tahtoon johtuu siitä yksinkertaisesta syystä, että muuten luotu menettäisi mahdollisuuden kouliinnuttaa tahtonsa valitsemaan hyvän ja pahan, egoistisen ja altruistisen väliltä sekä tekemään päätöksen ylösnousemusuransa suhteen (1233:1). Samalla luotu menettäisi myös mahdollisuuden ympäristönsä persoonalliseen dominanssiin. Viime kädessä ei olisi mitään takeita siitä, että eksistentiaalisen olennon ja evolutionaarisen olen-

non tahdot voisivat joskus olla yhteneviä. Silloinhan Suuntaaja päättäisi luodun puolesta kaiken valmiiksi eikä kipeitä päätöstilanteita tulisikaan luodulle koeteltavaksi. Näin luotu menettäisi mielensä kasvun lähteen, hukkaisi sen koulinnan mahdollisuuden eikä persoonallinen luotu täydellistyvänä ilmenemänä ehkä koskaan saavuttaisikaan Paratiisin Isää.

Sielun täydellisydenkaipuun herättäjä

Kun ihmisen mieli tulee levottomaksi, se alkaa etsiä keinoja vapautuakseen piinaavasta rauhatonmuudestaan ”– *Eikä sydämessä voi vallita rauha tai mielessä tapahtua edistymistä, ellette täydestä sydämestänne rakastu totuuteen, ikuisten realiteettien sisältämiin ihanteisiin.*” [1745:1] Kun ihmismieli oivaltaa, että on olemassa jotain syvällisempää kuin pelkkä ulkoinen elämä ja välitön tarpeiden tyydytys, alkaa totuuden etsintä. Ajatuksensuuntaaja herättää ihmisen sielussa täydellisydenkaipuun ja selvilleottamisen halun, jotka voi täysin tyydyttää vain yhteys Isään, meidän Jumalaamme (1119:5). Lopulta sielu päästyyään selvilleottamisen matkan alkuun jatkaa ponnistelujaan niin kauan, että se tajuaa omakohtaisesti elävän Jumalan ja lopulta seisoo täydellistyneenä Hänen edessään.

Hengellisten kehotusten antaja – johdattaja

Ajatuksensuuntaajalla on meitä varten ennalta laadittu suunnitelma ylösnousemusuraa varten. Tätä silmällä pitäen Opastaja antaa meille jatkuvasti hengellisiä kiihokkeita: herättää täydellisydenkaipuun, johdattaa ottamaan selvää totuudesta, nostattaa arvomme ihanteellisemmiksi, tuo altruistisia kehotuksia mieleemme, jalostaa positiivisuutta, pyrkii parantamaan päätöstemme laatua, auttaa näkemään Suuntaajan muissa ihmisissä, antaa ilon aiheita elämään ja tuo syvän rauhan. Ja juuri tuo mieleemme annettu jumalallinen rauha on se, joka saa meidät ylösnousemusuralla kompuroidessamme tai peräti sieltä poiketessamme palaamaan Suuntaajan johdatuksen piiriin. Voimme toki tukea Suuntaajan ponnisteluja mieleemme hengellistämiseksi ja ylösnousemusuran saavuttamiseksi antautumalla ilolla johdatuksiin, voittamalla vähän kerrallaan vitkastelevan tahtomme, tehden moraaliset valinnat johdatusten mukaisesti, antamalla viisauden toimia kertyneen elämäkokemuksen perusteella ja pyhittämällä mieleemme Suuntaajan hengellisten kehotusten täytäntöön panemiseen (1301:7).

Jumalallinen rakastaja

Runollisuutensa vuoksi tässä on suora lainaus otsikon asiasta:

Ellei ihmisessä asuisi jumalallista rakastajaa, hän ei kykenisi epäitsekäyseen ja hengelliseen rakastamiseen. Ellei mielessä eläisi tulkitsijaa, ihminen ei kykenisi todennukaisesti tajuamaan maailmankaikkeuden ykseyttä. Ellei ihmisen sisimmässä asuisi arvioijaa, hän ei voisi mitenkään arvioida moraalisia arvoja eikä tiedostaa hengellisiä merkityksiä. Ja tämä rakastaja on peräisin itseltään infinittisen rakkauden lähteestä, tämä tulkitsija on osa Universaalista Ykseyttä, tämä arvioija on jumalallisen ja ikuisen todellisuuden sisältämien kaikkien absoluuttisten arvojen Keskuksen ja Lähteen lapsi. [2094:15]

Sielun kehkeyttäjä ja hengellistäjä

Suuntaaja edustaa kuolemattomuutta ja ihminen kuolevaisuutta. Luodulle luvattu kuolemattomuutta edustava ylösnousemusura on melkoisen ihmetyksen aihe. Miten kuolevaisen fyysisiin energioihin pitäytyvä mieli, jolla on hallussaan persoonallisuus, kyetään muuntamaan potentiaalista ikuisuutta edustavaksi mieleksi? Koska ihmisen ruumis kehon kuollessa palautuu luonnon kiertoon, täytyy olla muu väline, joka antaa persoonallisuudelle ilmenemän ja minätietoiselle mielelle asuinpaikan. Kyseessä on sielu, jonka syntyy, kun luotu tekee ensimmäisen moraalisen valintansa ja Suuntaaja asettuu asumaan ihmisen mieleen. (1478:4–5, 1232:5) Tämän alkioasteisen sielun varjomainen todellisuus väistyy vähitellen, kun ihmiskohde taivaltaa psyykkisiä kehiä yhä korkeammalle (1210:6, 1210:8, 1219:1). Näin Suuntaaja yhteistyössä kuolevaiskohteensa kanssa luo *morontiaminän, evoluutionaarisen ja potentiaalisesti kuolemattoman sielun.* [1216:3]

Morontiaelämämme alkaa fyysisen elämämme sinä hetkenä, jolloin alkioasteinen sielu on luotu ja jolloin Suuntaaja on asettunut moraalisia valintoja tekevän luodun mieleen (551:7). Tämän fyysisen elämän kanssa rinnakkaisen elämänmuodon unohdamme helposti, ohitamme sen ei-reaalisena unen kaltaisena tietoisuutena: ajattelemme, että normaali fyysinen päivätietoisuus on jotain eriaikaista ja erillistä sielun kehittymisen, morontiaminän ja -hahmon luomisessa. Näin ei ole, sillä Suuntaajat *tekevät ehdottomasti jokaisesta mentaalista luomuksesta hengellisen kaksoskappaleen.* [1193:4] Tämä tarkoittaa sitä, että jokainen tietoisesti ajateltu ajatus, jokainen mielellinen reaktio, jokainen moraalinen valintamme ja jokainen tunneilmaus, jolla on henkistä arvoa, saavat vastinkappaleensa ja vaikuttavat

sitä kautta jo nyt olemassa olevaan, kuitenkin vielä usein uinuvaan, morontiahahmoomme. Vastinkappaleet tarkoittavat morontiahahmomme kudelmaa, morontiamaaailmassa näkyviä muotoja. Jos moraaliset valintamme ovat huonoja ja tietoiset päätöksemme kielteisiä, myös niiden vastinkappaleet ovat rumia.

Ja mitä enemmän ihmisen mieli samaistuu Suuntaajan johdatuksiin, mitä korkeammille psyykkisille kehille ihmismieli ehtii elämänsä aikana taivaltaa, sitä paremmin se pystyy kehittämään ja vaalimaan sieluansa yhdessä Suuntaajan kanssa ja sitä kauniimman todellistumismuodon sielu saa. Meidän on siis vaalittava ja kehitettävä sieluamme, jossa paras apu on mieluusti suostua Suuntaajan johdatuksiin. Silloin myös sieluhahmomme saa arvoisensa muodon (483:10).

Sielu on siis se väline, jolla kuolevainen selviytyy fyysisen ruumiin ja aineellisen mielen kuolemasta (565:1, 1217:6, 1234:1). Jeesus sanoi: *”Kehittyvän sielun maaperä on inhimillinen ja aineellinen, mutta tämän mielen ja hengen yhteisen luomuksen kohtalo on hengellinen ja jumalallinen.”* [1738:1] Luodun mielen hankkiessa itselleen jumalallista täydellisyyttä luotu saavuttaa hengellistä tuloksiinpääsyä merkitsevät kokemukselliset muodonmuutokset, jotka ovat väistämätön seuraus halusta Isän tahdon toteuttamiseen (25:6). Nämä mielen muodonmuutokset Suuntaaja siirtää kehittyvään sieluun, joka vuorostaan omaa Suuntaajan läsnäolosta johtuen potentiaalisia kykyjä kuolevaisen tasoa korkeampaan toimintaan, ja sielu voi saada *jopa kyvyn tulla tunnistetuksi paikallisuniversumin morontiasfäärien korkeammilla tasoilla* [551:7] eli morontiaminän kyvyn toimia sielutietoisena korkeillakin morontiasfääreillä ihmiskohteensa fyysisen elämän aikana.

Suuntaaja pyrkii hengellistämään persoonallisuuskohteensa elämän aikana (26:1, 1207:2). Tämän vaikutukset näkyvät suoraan sielutietoisuuden vahvistumisena, parempina mahdollisuuksina saada suora yhteys Suuntaajan mieleen. Luodusta tulee tällä tavalla universumien kannalta aikaisempaa reaalisempaa (1210:5).

Sielutietoisuuden kehittyminen

Meidän on useimmiten tavattoman vaikea tiedostaa jumalallisten entiteettien henkitoimintaa, jollaista on myös Suuntaajan henkitoiminta. *Kun mielen ja Suuntaajan yhdessä luoman sielun olemassaolo käy yhä ilmeisemmäksi, kehittyy myös uusi sielutietoisuuden vaihe, jolloin sielu kykenee kokemaan Salaperäisten Opastajien läsnäolon ja tunnistamaan näiden hengelliset johdatukset ja muut aineellisuuden ylittävät toiminnot.*

[65:1] Vain harvoin Suuntaaja kykenee nostamaan sielun riittävän korkealle voidakseen tuoda sen tietoisuuden valoon (1193:4). Tämän jumaluuslänäolon kokeneen ihmisen elämään siunautuu kuitenkin runsaasti hengen hedelmiä. Suuntaajayhteyden sielutietoinen kokemus riippuu henkilön moraalista statuksesta, mielellisestä motivaatiosta ja hengellisestä kokemuksesta (65:2). Moraalinen status on henkilön kehitystila moraalisien valintojen suhteen, mielellinen motivaatio on vuorostaan intohimoinen pyrkimys sielutietoisuuden ja suuntaajayhteyden luomiseksi, Jumalan tahdon toteuttamistila, jota myös ilmaus ”koputtavalle avataan” voinee merkitä. Hengellisen kokemuksen määrää tuskin osaamme mitata, kun emme osaa sitä oikein kuvitellakaan, mutta se tarkoittanee meidän valaistumisemme määrää Universaalisen Isän tuntemisessa.

Jumalatietoisuuden saavuttaminen

Urantia-kirja antaa haasteen saada parempi yhteys jumalalliseen Opastajaan. Terveen mielen minä-tietoisuuden rajat tulisi siirtää – *alkioasteisen sielutietoisuuden hämärien maailmojen kautta ulommas täysin sydämin suoritettuna ponnistuksena henkitietoisuuden rajamaiden saavuttamiseksi – yhteyden saamiseksi jumalalliseen läsnäolevaan.* [2097:2] Henkitietoisuudella tarkoitetaan jumalatietoisuutta (69:6), eli ”henkitietoisuuden rajamaiden” kokeminen on samaa kuin jonkinasteisen suoran yhteyden saaminen Isää edustavan Suuntaajan henkitietoisuuteen. Siis: *Jumalatietoisuus piilee ihmisen sisimmässä olevassa hengessä.* [2095:7]

Kun meistä on tullut peruuttamattomasti ja aidosti jumalatietoisia ja alamme tätä kautta kokea sisimmässämme asuvan Opastajan läsnäolon tajuamista, silloin kukin meistä valaistumisemme mukaan antaa sellaisen nimen Universaalille Isälle, joka parhaiten tuo julki käsityksemme Hänestä (22:6).

Mielten yhdistäjä – fuusion toteuttaja

Meille on annettu ihana tulevaisuuden lupaus: mielten yhdistyminen eli fuusio, jolloin Suuntaaja erottamattomasti on osa meidän persoonallista mieltämme ja takeena ikuisesta identiteetistä (639:5, 1237:3). Vastavuoroisesti mielten yhdistyminen on Suuntaajalle kanava jumalallisuuden ikuisen ilmituloon persoonallisen ja jumaluuteen täydellisesti virittyneen yhdistyneen mielen toiminnan kautta (1238:5, 1212:2, 63:7).

Fuusioituminen Ajatuksensuuntaajaan tuo esille sellaisia ikuisia aktuaalisuuksia, jotka olivat kuolevaisessa ennen fuusiota olemassa ainoastaan potentiaalisuuksina. Tärkein näistä on jumaluusidentiteetin eli Suuntaajan pysyvä ja erottamaton kiinnittyminen – yhdistyneen mielen syntyminen. Tällöin ”keskustelu” mielestä mieleen ei ole enää mielekästä, kuten fuusiota edeltävinä aikoina, sillä mitään keskusteltavaa ei ole: onhan kuolevaisen mieli täysin ja peruuttamattomasti virittynyt Jumalan tahdon toteuttamiseen. Jumaluusidentiteetin mukana tulee automaattisesti myös ikuista menneisyyttä koskeva Suuntaajan kokema tietoinen, jonka täysimääräiseen paljastamiseen kuuluu ikuinen tulevaisuus. Fuusio merkitsee myös persoonallisuuden ikuista elämää – onhan Suuntaaja kuolematon. Mysteeriksi meille jäänee ainakin toistaiseksi fuusiossa toteutuva *eräs vaihe kvalifioitua potentiaalista absoluuttisuutta*. [1237:3]

Korkeimman Olennon saavuttaminen

Korkeimman Olennon saavuttaminen on mahdollista vain siten, että ihminen fuusioituu Paratiisin Jumaluuden henkeen, Isän suuntaajaläsnäoloon (1290:4). Suuntaajafuusiossahan evolutionaarinen ja kokemuksellinen luotu yhdentyy absoluuttisen ikuisuudentiteetin, Luojan fragmentin kanssa. Tällä fragmentilla ovat samat attribuutit kuin Isällä pois lukien Isän eksistentiaalisuudesta ja luomisvoimasta johtuvat rajoitukset. Fuusion tuloksena on siis kokemuksellisuuden ja evolutionaarisuuden yhdentyminen lähes täysin mennyttä ja täysin tulevaa ikuisuutta edustavaan Luojan fragmenttiin tuottaen uuden olennon, jolla on käytettävissään lopulta kaikki toistensa ominaisuudet: fuusioituneella olennolla on sekä luodun persoonallisuus että ikuisuusarvon omaava identiteetti. Tämä yhdentymisen täysimääräisyys tapahtuu kuitenkin vain hamassa ikuisessa tulevaisuudessa, toisin sanoen Suuntaaja voi luovuttaa lähes ikuista menneisyyttä koskevan tietoineksen samoin kuin jumalallisuuden potentiaaleihin kuuluvat piirteet fuusioituneelle kumppanilleen vain tämän käsityskyvyn, kokemuksen ja kehittyneisyyden mukaisesti.

Tätä taustaa vasten fuusioituneen olennon mahdollisuus saavuttaa Korkein Olento on mielekästä. Korkein Olentohan *assosiatiivisesti todellistaa luodun ja Luojan välisen kokemuksellisesti saavutettavan identtisuuden* [4:9] universumitasolla, kun taas samainen persoonallisen luodun ja Luojan fragmentin välinen kokemuksellinen identtisyys on yksilötasolla toteutuva fuusioituneen olennon ikuisuusurassa. Tulee mieleen väkisinkin ajatus, että miksi

suuntaajafuusio tapahtuu ylösnousemusuran varhaisessa vaiheessa ja miksi Korkein Olento ei ole ”fuusioitunut” eli aktuaalistunut. Vai onko niin, että Korkein Olento on tällä hetkellä ”universumikehityksen alkuvaiheen esiasteessa”, kuten me ennen fuusiota? Voisiko olla niin, että vasta kun Korkeimman todellistuminen on tapahtunut, alkaa analogisesti ajatellen pitkälinen ulkoavaruuden valloitus, eräänlainen Korkeimman Olennon – yhdistyneen luodun ja jumalallisen kokemuksen – ylösnousemusura, todellistuva kehityminen, joka ilmenee ulkoavaruuden universumin täydellistämisenä? Jos näin käy, ilmeisesti siinä meillä on oma roolimme (643:5), sillä – *finaliitit ovat Korkeimman kokemuksellisia lapsia*. [1239:5]

Riemujuhlat Suuntaajan kanssa

Yhteistyön etenemistä Suuntaajan kanssa kuvataan seuraavasti:

- Eloonjäämisen tavoitteen sinetöiminen
- Morontiaherääminen
- Fuusio Ajatuksensuuntaajan kanssa
- Herääminen Havonassa
- Universaalisen Isän löytäminen
- Herääminen Paratiisissa viimeisestä ajallisuuden siirtymäunesta
- Finaliittikuntaan astuminen ja ikuisuuspalvelun alkaminen. (380:4, 305:1)

Eloonjäämisen tavoitteen sinetöiminen voi tapahtua milloin tahansa kolmannelta psyykkisestä kehästä alaspäin. Kyseessä on luodun päätöksistä suurin eli halu tulla Jumalan kaltaiseksi, jonka seurauksena luotu saa henkilökohtaisen suojelijaserafin (1242:4). Kolmannelle kehälle ”rynnistäminen” on Suuntaajan yksilökohtaisen elämänuran suuri päivä: näin luotu varmistaa – *Opastajan omatoimisuuden ja toiminnan entistä laajemmat ulottuvuudet (siinä tapauksessa, ettei tämä asujain jo tätä ennen ollut omatoiminen)* [1212:1] (Suuntaajan omatoimisuudesta luvun 109 kappaleessa 2) ja saa henkilökohtaisen suojelijaserafin ja Suuntaajan yhteistä hoivaa. Seuraava ilon päivä koittaa, kun ihminen yltää ensimmäiselle psyykkiselle kehälle ja Suuntaaja ja ihminen kykenevät ainakin jonkinasteiseen keskinäiseen yhteydenpitoon (1212:1). Voimme myös uskoa, että näiden Suuntaajan suurten ilonpäivien joukossa on runsaasti riemun hetkiä, jotka johtuvat persoonallisuuden tekemistä päätöksistä suostua kulloinkin meneillään oleviin Suuntaajan johdatuksiin sekä Suuntaajan mahdollisuuksista tuoda koh-

teensa mieleen välähdyksittäin universiumiälyn leimahduksia (1223:7).

Suuntaajat ovat teidän kehittyvän kuolemattoman sielunne ikuisia esi-isiä, jumalallisia alkuperäiskappaleita. Ne ovat se hellittämätön yllyke, joka panee ihmisen yrittämään aineellisen ja nykyisen olemassaolonsa hallintaa hengellisen ja tulevan elämänvaiheen valossa. Opastajat ovat kuolemattoman toivon vankeja, ikuisesti jatkuvan edistymisen lähteitä. Ja miten ne nauttivatkaan pitäessään enemmän tai vähemmän suorien kanavien kautta yhteyttä kohteeseensa! Kuinka ne riemuitsevatkaan, kun ne voivat luopua symboleista ja muista epäsuorista keinoista ja voivat siirtää sanomansa silmänräpäyksessä suoraan ihmiskumppaniensa ymmärrykseen! [1193:6]

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä: Kiteytys

Universaalisen Isän käsitteeseen liittyy vastavuoroisesti käsitys Jumalan poikaudesta. Tämä Juma-

lan pojan asema on subjektiivinen uskon kokemukseen perustuva seikka niin kauan kuin luotu ei saavuta henki- eli jumalatietoisuutta. Heti, kun henkitietoinen yhteys on viritetty jumalalliseen läsnäolevaan, Jumalan poikaus on tosiasia (2097:2). Näiden kahden kokemuksen välillä on valtava ero: terveen mielen saama henkitietoinen yhteys Opastajaan on niin perustavaa laatua olevaa, että totuus poikaudesta ilmenee tälle luodulle faktana.

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä on Jumalan poikauden löytämistä, siihen uskomista ja aikanaan todellistumista faktaksi henkitietoisuudessa (2095:5). Tästä seuraa se, että *[i]hmisten veljeyttä ei yksinkertaisesti voi saada aikaan, jos Jumalan isyys jätetään huomiotta tai käästetään.* [2082:3] *Kunhan vain alatte löytää Jumalan sielustanne, niin eipä aikaakaan, kun alatte löytää hänet muitten ihmisten sielusta ja lopulta koko mahtavan maailman-kaikkeuden kaikista luoduista ja luomuksista.* [1733:1]

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 8.–10.6.2001

Paikka Itämerikeskus Kellokosken Juhlatalo,
Juhlatalontie 4, 04500 Kellokoski
(n. 45 km Helsingistä Lahden suuntaan. HPY:n karttalehdellä 68/14-60)

Teema **Korkein Olento**

Perjantai 8.6.2001

18.00–19.00 Saapuminen Kellokoskelle, majoittuminen ja iltapala
18.30–19.00 Hallituksen kokous
19.00– Suomen Urantia-seura r.y:n vuosikokous Itämerikeskuksessa

Lauantai 9.6.2001

08.00–09.00 Aamiainen majoittuneille
09.00 Kokoontuminen auditorioon
09.00–09.15 Aamunavaus (*Matti Tossavainen*)
09.15–10.15 Korkein-käsitteen esittely *Urantia-kirjan* pohjalta (*Seppo Kanerva*)
10.15–10.30 Tauko
10.30–11.30 Ryhmätöet esitelmän pohjalta
11.30–12.30 Lounas
12.30–13.00 Ryhmätöiden purku
13.00–13.30 Näytelmä “Herääminen mansiomaailmassa” (Ohjaaja Seppo Niskanen)

13.30–14.30 Kuinka opetukset Korkeimmasta rikastuttavat meidän elämistemme filosofiaa (*Martti Vanninen*)
14.30–15.00 Kahvi- ja teetauko
15.00–16.15 Kokoontuminen auditorioon, josta jakaannutaan ryhmiin
16.15–17.00 Ryhmätöiden purku
17.00–18.00 Päivällinen
18.30– Sauna
Illanvietto

Sunnuntai 10.6.2001

08.00–08.45 Aamiainen
08.45–09.00 Aamunavaus
09.00–10.00 Korkein. Mystisydessään tunnistamaton, etäinen ja silti lähellä (*Eija Seppänen-Bolotinskä*)
10.00–10.30 Ryhmätöet
10.30–11.00 Ryhmätöiden purku

- 11.00–12.00 Lounas
 12.00–13.00 Muisteloita aikaisemmista kesäpäivistä sekä yleisökeskustelu tulevien kesäpäivien ohjelmistosta (*Matti Tossavainen* ja *Eija Seppänen-Bolotinski*)
 13.00–14.00 Kesäpäivien yhteenveto (*Matti Tossavainen*) ja yleisökeskustelu
 14.00– Lähtökahvi ja -tee

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT

Perjantai-illasta sunnuntai-iltapäivään:

575,- /henkilö

1. päivä Majoitus 2–3 hengen huoneessa
2. päivä Aamiainen, lounas, iltapäiväkahvi, päivällinen ja sauna
3. päivä Aamiainen, lounas ja iltapäiväkahvi

Lauantiaamusta sunnuntai-iltapäivään:

450,- / henkilö

1. päivä Aamukahvi ja pasteija, lounas, iltapäiväkahvi, päivällinen, sauna ja majoitus 2–3 hengen huoneessa
2. päivä Aamiainen, lounas ja iltapäiväkahvi

Päivän kokouspaketti (la):

220,- / henkilö

Aamukahvi ja pasteija, lounas, iltapäiväkahvi, päivällinen ja sauna

Päivän kokouspaketti (su):

160,- / henkilö

Aamukahvi ja pasteija, lounas ja iltapäiväkahvi

Majoitus: Kahden tai kolmen hengen huoneet. Majoitustilaa on yhteensä enintään 30 henkilöä! Huoneet varataan ilmoittautumisjärjestyksessä.

ILMOITTAUTUMISET JA LISÄTIEDOT

Kesäpäiville tulevia pyydetään ilmoittautumaan **sitovasti** viimeistään torstaina 17.5.2001:

Kristina Siikala

Vesijärvenkatu 49 A 4

15140 Lahti

(03) 735 1751

kristina.siikala@pp.inet.fi

Matti Tossavainen

Heidehofinpolku 5

01300 Vantaa

(09) 873 2255

tossmatti@hotmail.com

Majoitus ja ruokailu sekä osanottomaksu 50 mk maksetaan etukäteen seuran tilille MERITA 142730-102126.

Muutokset ohjelmaan mahdollisia.

Näin pääset perille:

- Autolla Helsingistä noin 45 km Tuusulantietä Järvenpään, josta opasteet Kellokoskelle, tai Lahden moottoritietä suoraan Kellokosken liittymään. Matkaa Lahdesta Kellokosken liittymään noin 60 km.
- R- ja H-paikallisjunat Helsingistä ja Riihimäeltä Järvenpään kaksi kertaa tunnissa. Taksimatka Järvenpäästä Kellokoskelle 6 km. Bussit Helsingin linja-autoasemalta kerran tunnissa, laiturilla 11.
- Kellokoskella Itämerikeskuksen viitoitus Vanhan valtatie ja Toimelantien risteyksestä. HPY:n karttalehti 68, 14/60.

Tulevia ulkomaisia konferensseja

Ranska

AFFLU (*Urantia-kirjan* lukijoiden ranskankielinen yhdistys) järjestää kesätapaamisen Ranskan Notre Dame de Lumièresissä, Lubéronin laaksossa 18.–20.5.2001. Aiheena on luvun 109 jakso 5: ”Suuntaajan mielessä-asumista haittaavat aineelliset tekijät”. Lisätietoja sähköpostiosoitteesta p.carrie@eudoramail.com (tai Kalevi Eklöfiltä).

USA

USA:n Urantia-yhdistysten kansallinen konferenssi 2001 järjestetään Kansasin osavaltiossa 19.–23.7.2001. Ilmoittautuminen viimeistään 15.5. (tai 15.6. mennessä, jolloin hinta nousee). Lisätietoja saa järjestävältä The Zebedee Guild -yhdistykseltä, sähköpostiosoitteesta serviceguided@yahoo.com (tai Kalevi Eklöfiltä).

Kolumbia

Bogotassa järjestetään 18.–20.8.2001 ensimmäinen kolumbialaisten *Urantia-kirjan* lukijoiden kongressi.

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

<p>HALLITUS</p> <p>Kalevi Eklöf, puheenjohtaja Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 0400 451 471 Faksi (09) 879 7467 kalevi.eklof@pp.inet.fi</p> <p>Rauni Kerkelä, varapuheenjohtaja Tikanperä 11 G, 96910 ROVANIEMI Puh. (016) 356 0557 rauni.kerkela@pp.inet.fi</p> <p>Seppo Niskanen, sihteeri Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI Puh. (09) 496 561; 040 526 8283 Faksi (09) 496 225 seppo.niskanen@kolumbus.fi</p> <p>Kristina Siikala, rahastonhoitaja Vesijärvenkatu 49 A 4, 15140 LAHTI Puh. (03) 735 1751; 040 742 6288 kristina.siikala@pp.inet.fi</p> <p>Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Haapainojantie 33, 16900 LAMMI Puh. (03) 674 3226</p> <p>Tapio Talvitie, julkaisukomitean pj. Kuurinkuja 3, 02750 ESPOO Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi</p> <p>Raimo Ala-Hynnälä, koulutuskomitean pj. Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ Puh. (014) 372 2602 gadonia@kolumbus.fi</p> <p>Matti Tossavainen, konferenssikomit. pj. Heidehofinpolku 5A, 01300 VANTAA Puh. (09) 873 2255 tossmatt@hotmail.com</p>	<p>Jäsenkomitea</p> <p>Reijo Hamari 0400 586 550</p> <p>Hanna Holopainen (014) 771 929</p> <p>Ritva Niemeläinen (05) 451 3216</p> <p>Aili Nurmiaho (019) 688 0048</p> <p>Tapio Pulli (02) 454 4927</p>	<p>Julkaisukomitea</p> <p>Maija Heikkilä (09) 323 4147</p> <p>Seppo Kanerva (09) 496 561</p> <p>Leena Kari (09) 445 883</p> <p>Kalevi Krekilä (03) 367 7038</p> <p>Pertti Leinonen (09) 852 1992</p>
	<p>Koulutuskomitea</p> <p>Pentti Lehtelä (09) 805 5209</p> <p>Pekka Nurmela 0400 803 478</p> <p>Martti Vanninen (09) 809 2160</p> <p>Anna-Leena Yrjölä (05) 260 6933</p>	<p>Konferenssikomitea</p> <p>Jyri Härkönen (050) 595 4567</p> <p>Erja Kalenius (03) 378 9299</p> <p>Yrjö Kuikko (05) 414 1542</p> <p>Jorma Salojärvi (09) 888 4954</p> <p>Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194</p>

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2001 vielä kolme esitelmätilaisuutta. Tilaisuudet pidetään lauantaisin kello 16.15 Koskelan nuorisotalolla, **Antti Korpin tie 3, Helsinki**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

24.3.2001	Johanna Kantola	Kanavointi-ilmioistä; interplanetaarisesta kommunikaatiosta
21.4.2001	Seppo Niskanen ja Sinikka Lilja	Ihmissuhderistiriitoja
19.5.2001	Eija Seppänen-Bolotinski	Enkelihoida ja serafipalvelu kuolevaisen Paratiisiin-nousun eri vaiheissa (osa 1/2)

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervetullut mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 496 561 (s-posti: seppo.niskanen@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai klo 17.00 osoitteessa Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI. Käsittelemme neljättä osaa.

The English Study Group meets every Sunday at 6.00 p.m. at *Seppo Kanerva's* home, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI, phone (09) 496 561 (s-posti: seppo.kanerva@kolumbus.fi).

Ryhmä, joka opiskelee Helsingin kaupungin Rikhardinkadun kirjaston ryhmätyöhuoneessa, kirjaston II kerroksessa kello 18.15–20.00, kokoontuu to 8.3., to 22.3., to 5.4., to 19.4., to 3.5. ja to 17.5. Yhteyshenkilö *Pertti Leinonen*, puh. (09) 852 1992 (s-posti: pertti.leinonen@megabaud.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynniltä*, Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 372 2602 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hulkkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin paritomin viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilönä toimii *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Taidonkaari 6 J 47, 90570 OULU, puh. 0400 586 550, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 049 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24-26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043.

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateeljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3–5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Karin Köntti*, (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 (952) 661 043.